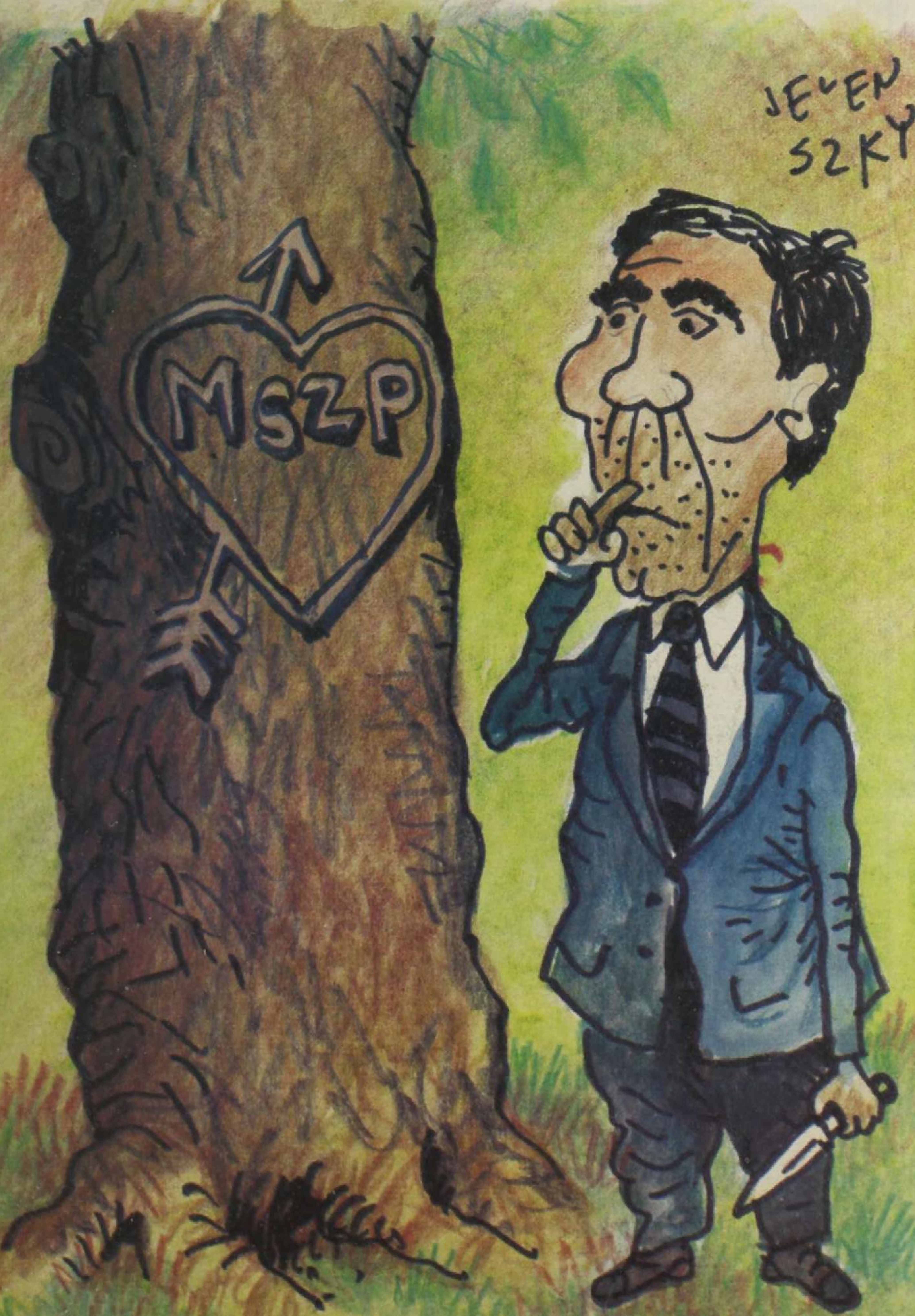
ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. JÚNIUS 23. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 25. SZÁM

TÁRSKERESŐBEN

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Angyal János
Becsei Miklós
Bodnár Gyula
Dr. Bólya Péter
Galambos Szilveszter
Kaposy Miklós
Kibédi Ervin
Mátyás István
Walter Béla
Wéber Tamás

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Gyöngy Kálmán
Hegedűs István
Jelenszky László
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Szegő Gizi
Dr. Tarnóczy Zoltán
Toncz Tibor
Vasvári Anna

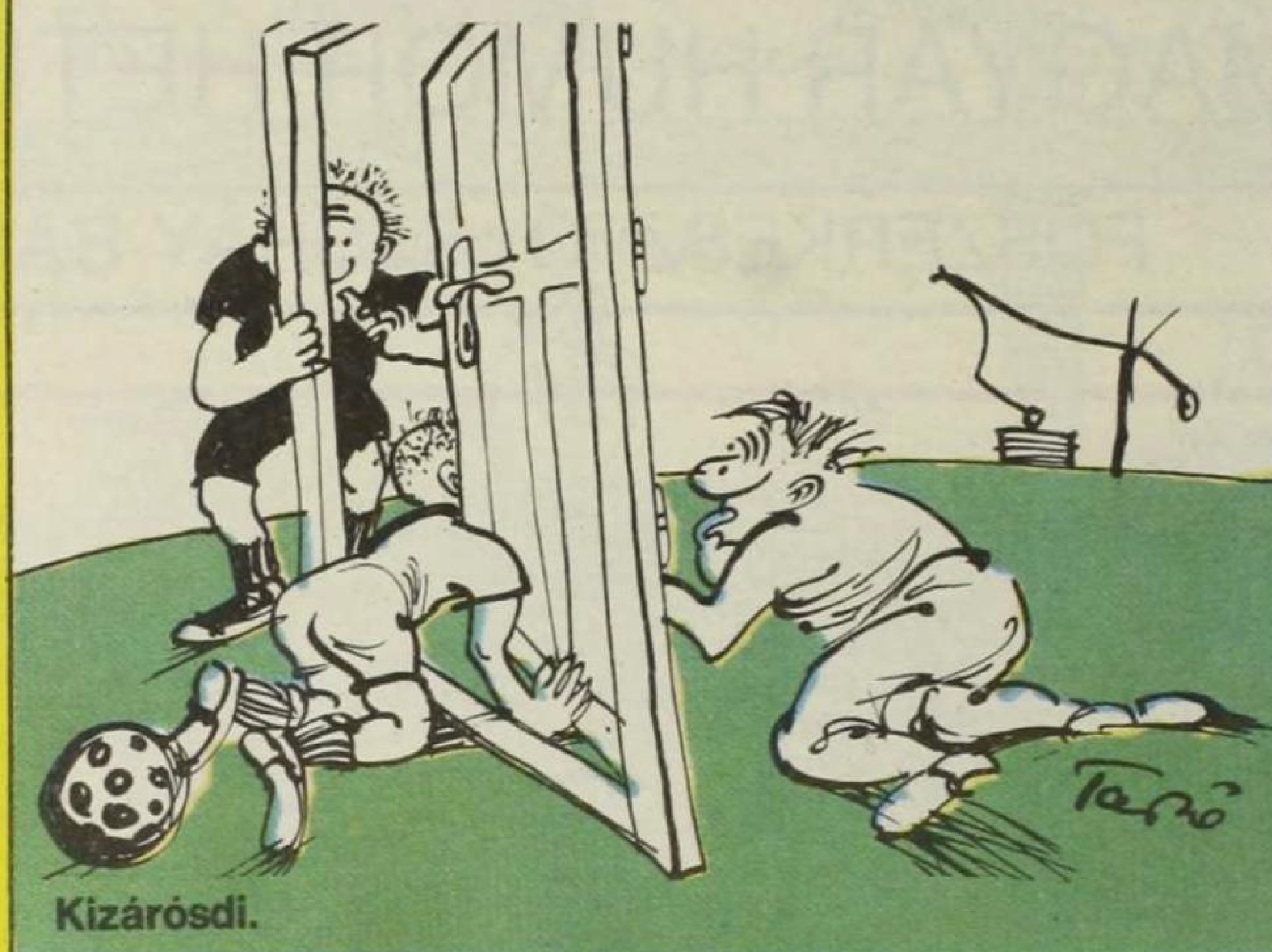
NEM ÍGY GONDOLTUK

KÉTSÉGBEN AZ ERŐ?...

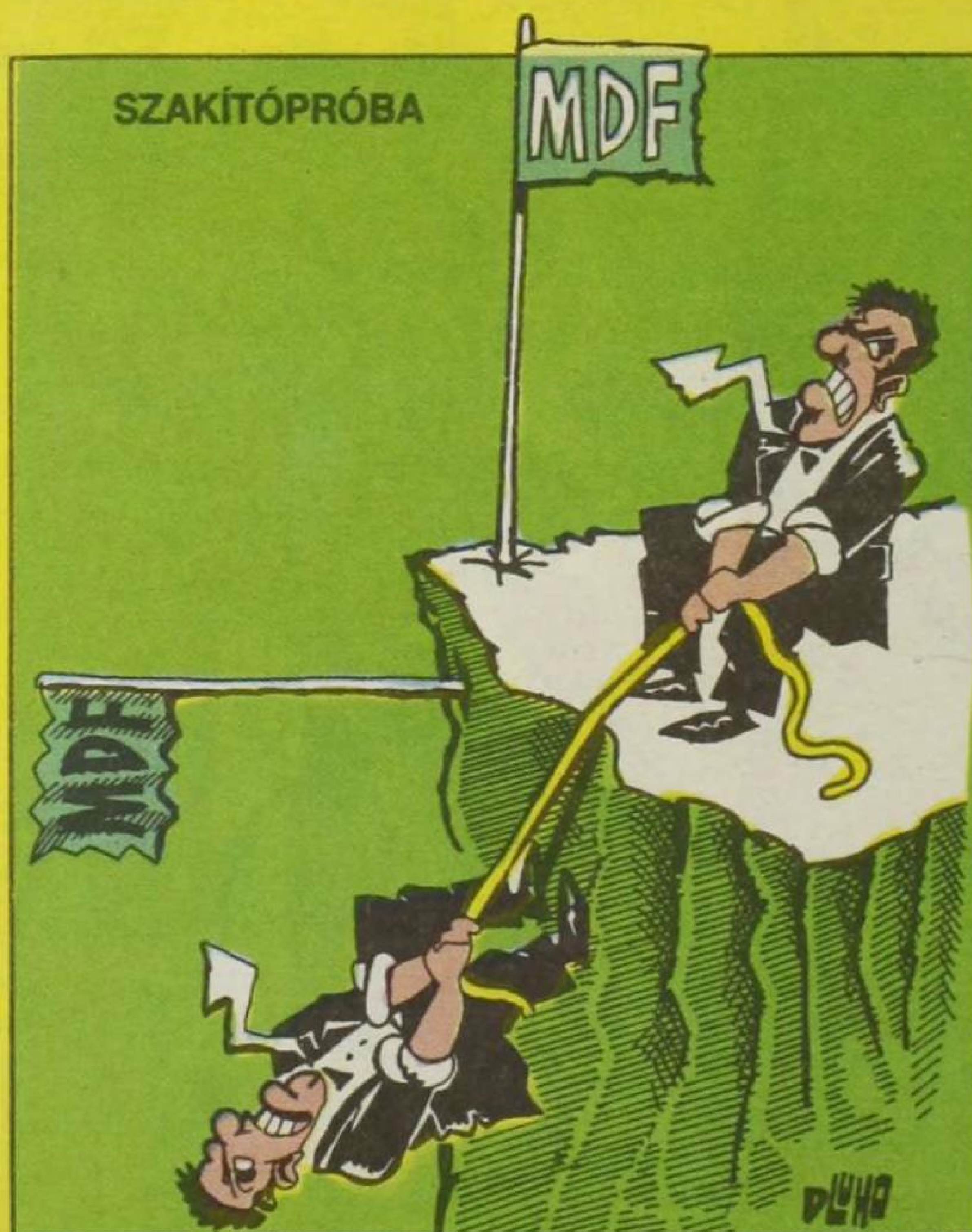
– Kíváncsi vagyok, mit írna a liberális sajtó, ha Csurka lerakná egy legótorony alapjait.

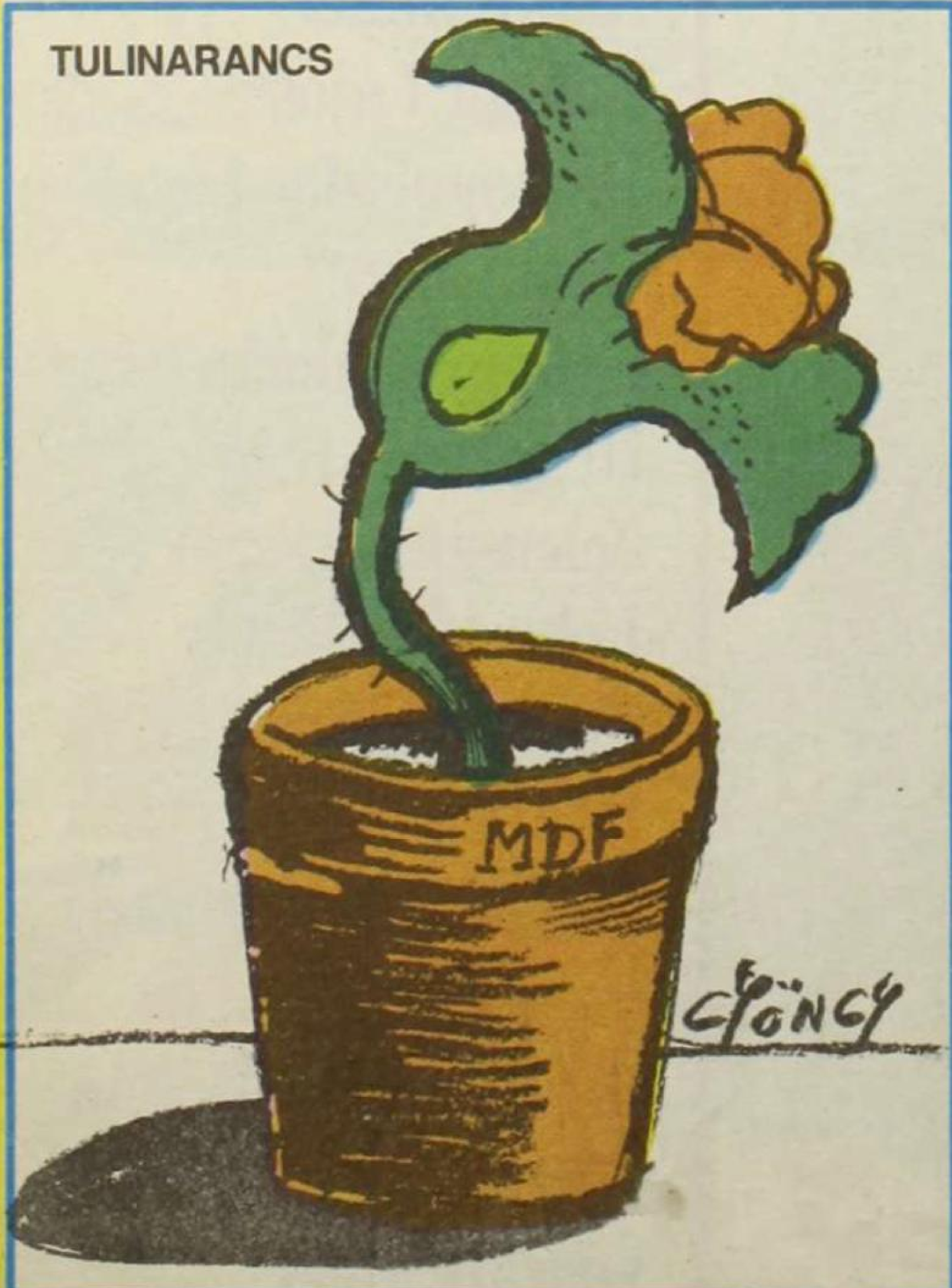
Kizárósdi.

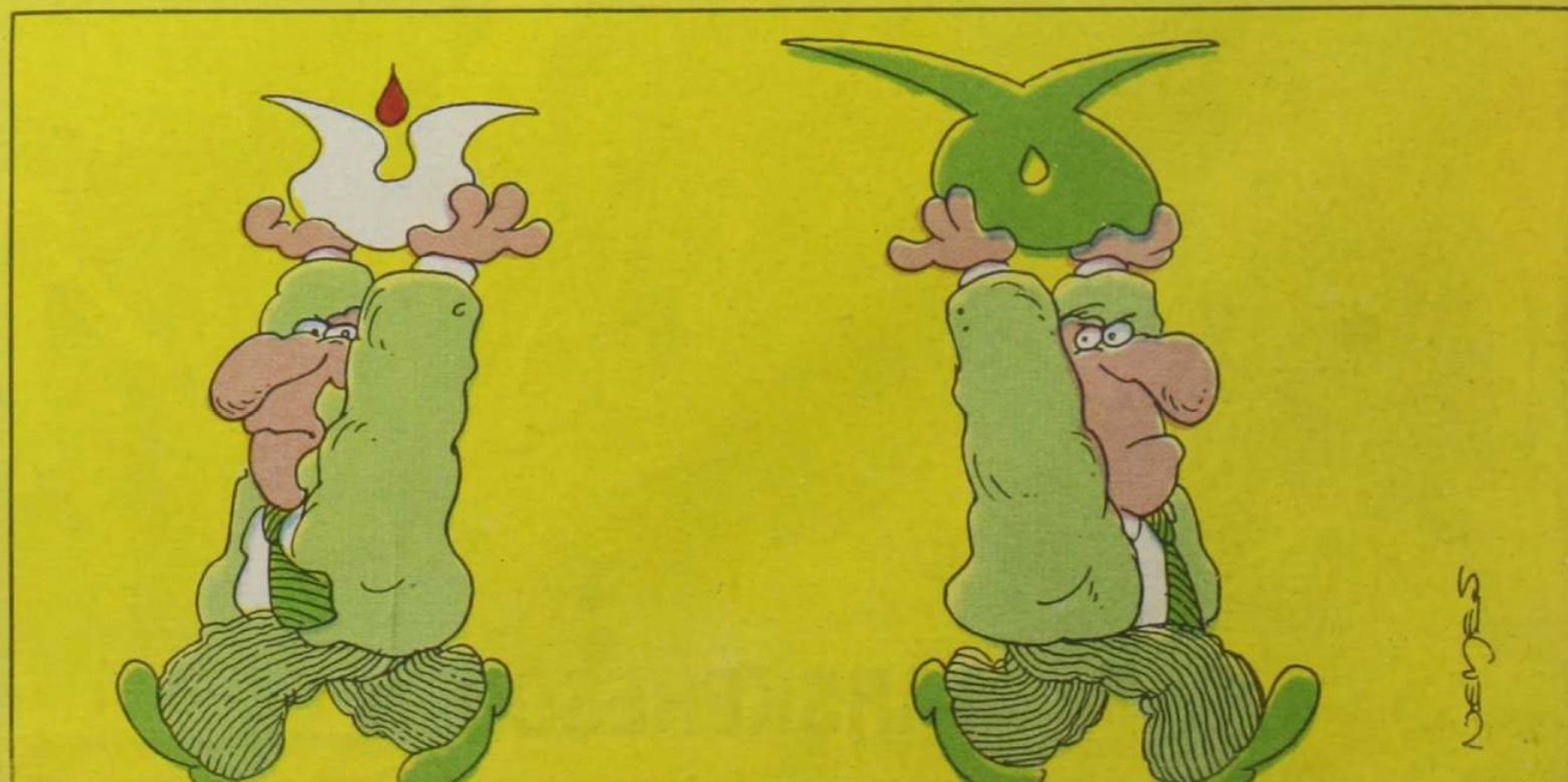
Ki van zárva.
Ki van zárva?
Ki van zárva...
Meglepetés volt?
Ki van zárva...
Tudtuk előre?
Ki van zárva...
Elképzelhetetlennek tartottuk?
Ki van zárva...
Okkal?
Ki van zárva...
Ok nélkül?
Ki van zárva...
Örülünk?
Ki van zárva...
Támadjuk mi is?
Ki van zárva...
Hiszen már ki van zárva!...

h-yba

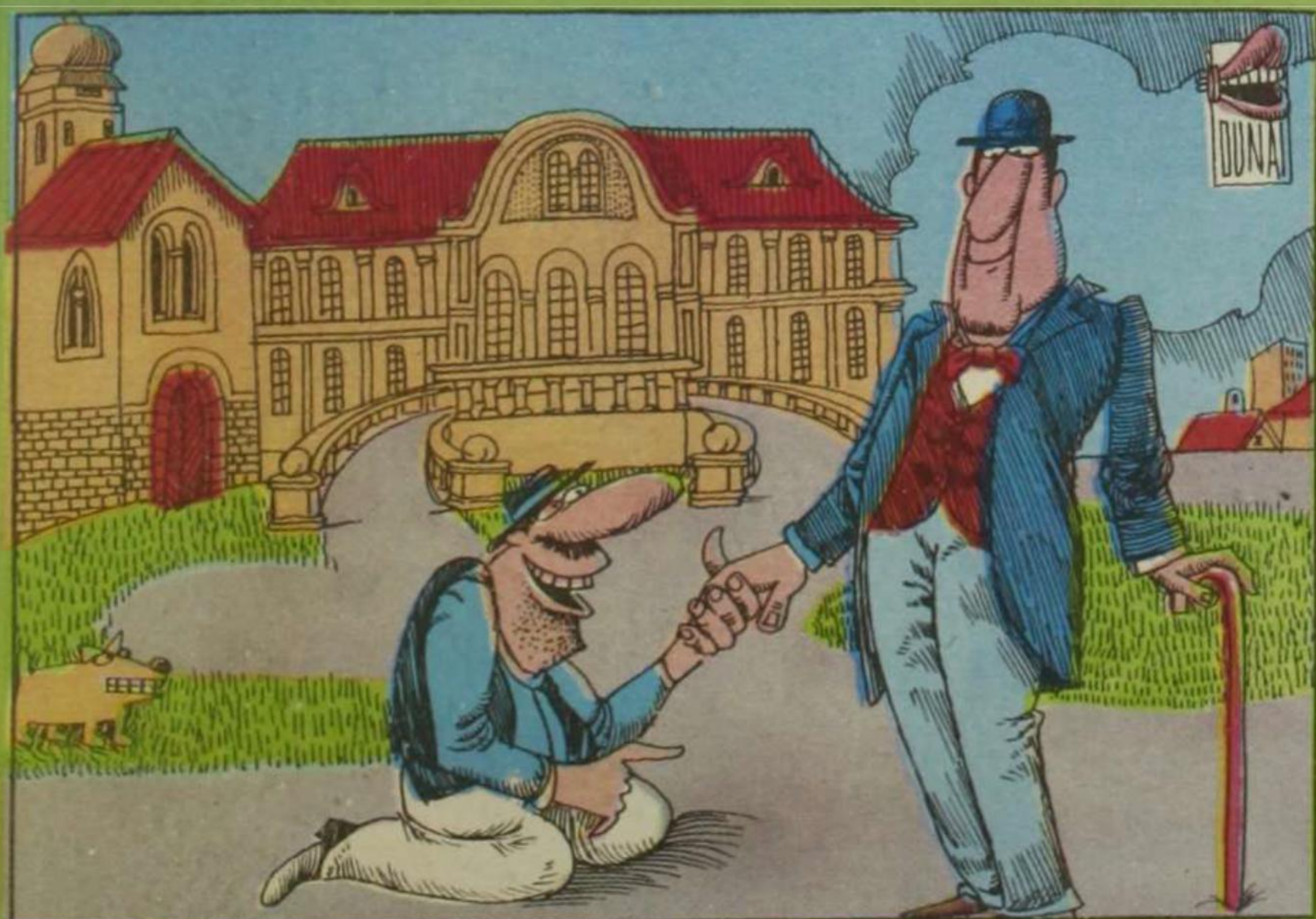

– Méltóságos uram, egy aláírásért esedezem.
– „Nem írok, nem olvasok, én magyar nemes vagyok."

– Nos, ezután nem Béla bácsi, itt a nyugdíj, hanem gróf úr, tisztelettel, meghoztam az apanázst!

– Jegyezze meg, elvtársnő, hogy a volt miniszterek nem nagyságosok, hanem kegyelmesek!

– Nohát, párttitkár elvtárs! Nem is tudtam, hogy ön a méltóságos gróf úr!

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Jó pár esztendeje történt.

A tévé osztrák–magyar focimeccset közvetített. És akkor, ott olyan esemény történt, ami mélyen megrendített.

Eszterházy lerúgta Pallavicinit.

Úgy éreztem, abban a pillanatban ért véget a magyar történelemnek az a szakasza, amelyben bárók, grófok, őrgrófok, hercegek éltek.

Az, hogy egyik mágnás a másikat párbajban puffantsa le, kellemetlen, ám normális dolog. Ha kardpárbajban szúrják le egymást – az nem több, mint évszázados hagyományok követése. De könyörgök, az, hogy egy gróf *lerúgjon* egy őrgrófot, már az új idők könyörtelen bizonyítéka.

Eszterházy lerúgta Pallavicinit...

Egy világ dőlt össze bennem.

Életem során volt alkalmam arisztokratákkal találkozni. Volt közöttük színész, aki bárói előneve helyett a Magyar Népköztársaság Érdemes Művésze címet viselte, egyik legpatinásabb grófi családunk sarja viszont ruhámat cipelte, amikor a Metró-zenekarral turnéztam, lévén ő a zenekar „ród"-ja, mindenese. A trógerolást derűvel, kedvvel végezte, nem esett le ujjáról a címeres gyűrű, annál is kevésbé, mert annak új tulajdonosa ki tudja, hol cserélte el a végtelen sztyeppén dvaszto gramm vodkáért... Ismertem a pécsi grófot is, akit sofőrtársai nem néztek le, hanem ugyanúgy jó barátjuknak és őszintén tisztelt kollégájuknak tartották, mintha nem is gróf lenne, hanem egy egyszerű mosónő törvénytelen gyermeke. És tapasztalatból tudom, milyen köztiszteletnek örvendett a keszthelyi Helikon Könyvtár kegyelemből odaszerződtetett segédmunkása, aki akkor szabadult a kitelepítésből, s akinek egyetlen bűne az volt, hogy a legnagyobb magyar családjába hozta az eléggé el nem ítélhető feudális gólya.

Csupa kitűnő, szerény, művelt ember, akit talán csak azért vezérelt utamba a sors, hogy ne kételkedjem a közmondás igazságában: az úr a pokolban is úr.

Találkoztam persze hülye arisztokratákkal is. Színpadon. Operettben és kabaréban. No meg viccekben. De az életben – talán különös véletlen folytán – soha. Talán azért, mert a hülye mágnások nyugatra menekültek? Aligha, hiszen akkor nem lettek volna hülyék...

Most azt suttogja a fáma, hogy a jövőben megengedi a törvény az ősi címek viselését. Ezután a bárók, grófok hercegek maguk dönthetik el, teljes nevükön kívánnak-e bemutatkozni. Ahogy ezt megtehetik az olasz, francia, német arisztokraták is.

Kérdés, hogy a törvény lehetővé teszi-e a nemesi előnevek viselését. Gyanítom, hogy igen, hiszen az elmúlt években már fellendült az őskutató (és talán -előállító) kft.-k forgalma. Igazán nem mondhatjuk, hogy sznobizmusra hajló társadalmunkban a kutyabőr már a kutyának se kell.

Aztán ott van még a tekintetes, nagyságos, méltóságos, kegyelmes, sőt excellenciás urak bizonytalan helyzete. E címeknek szerény véleményem szerint mindig is volt létjogosultságuk, hiszen jelezték, hogy viselőjük milyen magasra hágott a társadalmi ranglétrán. Néhány hete épp a Ludas Matyi hasábjain már elpanaszoltam, milyen zavarban voltam Kupa Mihály megszólításakor. Hiszen már nem volt miniszter találkozásunkkor, pontosabban már volt miniszter volt. Miniszter úrnak nem szólíthattam, ám a képviselő a protokoll szerint mégiscsak kevesebb, mint egy volt miniszter, elvégre – mint azt számtalan példa bizonyítja – képviselő mindenkiből lehet... Milyen egyszerű lenne a hajdani protokoll szerint: aki csak egy órára is miniszter volt, egy életen át nagyméltóságú, kegyelmes úr marad. Nem lenne csacsiság visszaállítani ezt is.

De volt egy másik, némileg hasonló esetem is. Nemrégiben meglehetősen vegyes társaságban vendégeskedtem. Többek között jelen volt egy vendég, akinek a megszólításával szintén bajban voltam, hiszen az ő rangja megszűnt. Ugyanis hosszú éveken keresztül ő volt *a* Grósz elvtárs. Ha elvtársnak szólítom, az én elveimmel nem egyezik – ha úrnak, az övéivel... Végül is megszólítás nélkül elegyedtünk szóba, és nagyon kellemesen elbeszélgettünk, persze gondosan kerülve a politikát. Töredelmesen bevallom, még csak kísérletet sem tettem arra, hogy meggyőzzem az új rendszer előnyeiről, így aztán könnyen lehet, hogy a történelem majd az én lustaságomnak tudja be, hogy Grósz Károly ezen a délutánon nem lett az Antall-kormány feltétlen híve.

Hát ezért nem bánnám, ha visszaállítanák az összes címet és rangot. Aki kegyelmes úr volt, maradjon egy életen át kegyelmes úr, aki meg elvtárs, maradjon örökre elvtárs.

A fontos az, hogy a kettőt soha ne keverjük össze. Rajtunk, választópolgárokon múlik, hogy soha ne legyen ismét aktuális az ötvenes évek elejének vicce, mely szerint a házmestert kinevezték miniszternek, és felesége így panaszkodott a lakóknak: „Látják, ha nincs ez a rohadt komenista rendszer, most kegyelmes asszony lennék!"

Vigyázzunk arra, nehogy az elvtársakból még egyszer kegyelmes urak legyenek...

SZILÁNKOK

NŐI DOLGOK

– Ma a férjem kedvenc ételét főzöm: marhapörköltet galuskával.
– Biztos örülni fog.
– Nem hiszem. Négy éve Kanadában él egy manikűrösnővel.

*

MEGLEPŐ

– Maga hetvenéves létére ilyen fiatal barátnőt tart?
– Igen, mert anyagilag támogat.

*

A HATOS VILLAMOSON

– Vezető úr, kanyarodjon be a Wesselényi utcába, szép borravalót kap!

*

ZENEBOHÓC

A porondon többször hasra esett, majd álla alá kapta hegedűjét és eljátszotta Liszt II. rapszódiáját. A megjelent zenekritikusok egyhangúan megállapították: Kétségtelen, hogy ma a világon ő tud a legvirtuózabban hasra esni.

*

SZÍVESSÉG

– Szomszéd, holnap disznót vágunk. Kisegítene?
– Mit adjak kölcsön? Kést?
– Dehogy. Disznót.

*

ÉLETCÉL

– Szépen, csendesen megöregedni melletted. Látod, ez az, amit nem szeretnék...

*

BÜSZKESÉG

– Az én feleségem remek szakácsnő. Lóhúsból is kitűnő halászlét tud főzni.

*

OK

– Ebbe az étterembe szívesebben járok, mint a szemköztibe. Itt valamivel gyengébb a koszt, viszont a mosdó tiszta.

*

POSTÁN

– Egy táviratot szeretnék feladni, de engedje meg, hogy magam vigyem el, mert sürgős.

*

NŐI MŰKRITIKUS

X. Y. regényei nem tetszenek, csak az a szép bajusza!

*

PECH

– Egyszer vittem fel egy nőt a legénylakásomra, az is a feleségem lett.

*

TAKARÉKOS SZÜLŐ

– Vettem a nyolcéves kisfiamnak egy pár negyvenkettes cipőt. Így nem kell évente újat vásárolnom.

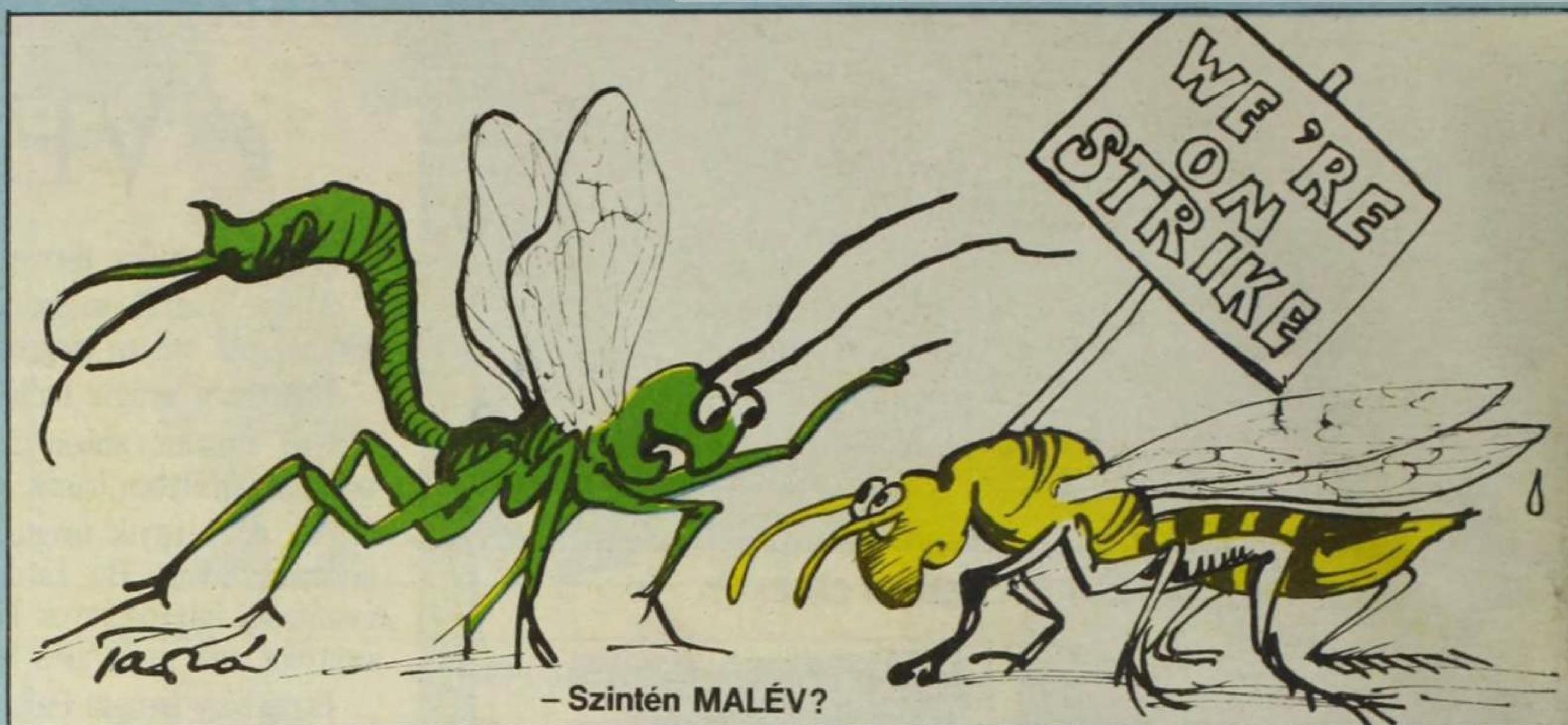
*

SZIMBÓLUM

– Van, akinél státusszimbólum a kerítés, van akinél foglalkozás.

GALAMBOS SZILVESZTER

LÉGI SZTRÁJK

– Szintén MALÉV?

KIS ÉJI ZENE

VÁLSÁGBAN A MAGYAR FILM

– De én igenis szeretem a magyar filmeket.

ALÁZAT

GENERÁCIÓS ELLENTÉT

– Cseresznyepálinka!
– Sör!

BOMBAHÍR

VIDEO

– Ez művészet, fiam, ehhez te nem értesz. A forró percek egy peep showban címmel a rendező csupán a társadalmi kapcsolatok elgépiesedését akarja kifejezni.

A FÖLDRAJZTUDÓS RÉMÁLMA

BÓLYA PÉTER:

MORFOND-ÍR

Látom, sőt szemügyre veszem a legújabb amerikai akciófilm plakátját: Kettő csinos ifjú hölgy látható rajta, akik jóformán *csak* fegyverbe vannak öltözve, lábukon magas sarkú és bő szárú csizma, térdük és combjuk pőre, aztán a feszes sortnadrág, apró trikó a bruszton, ám vastag övükön kés lóg s álkulcsok s gránát, kezükben veszedelmesen újkeletűnek tűnő (tán sose létezett) lőfegyverek...

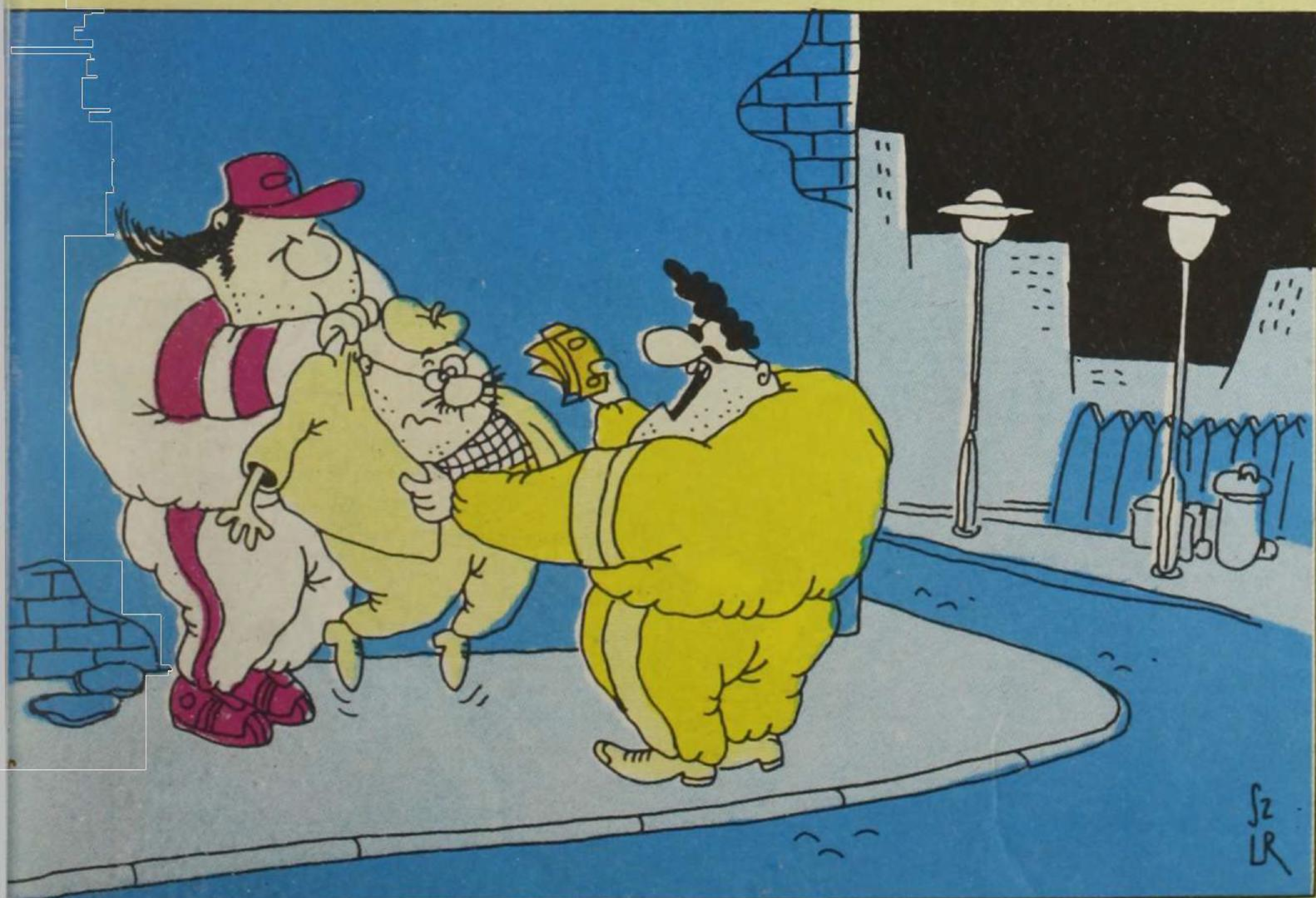
Vajon én, B. P., mire gondolnék ezen újabb „amcsi" filmet hirdető plakát láttán, ha minden ilyes videó-akció-műfilmet utáló állampolgár volnék?

Hát... First of all arra: Mire jó ez? Mit akarnak elérni evvel a filmcsinálók ott a Tengerentúl? Miért akarják belesulykolni a Föld lakosságának felébe, hogy az Ember és világa olyan, amilyen sose volt és nem is lesz?

Tudom, van egy olyan, hogy obskurantizmus (népbutítás); célja: színes, kiagyalt történetekkel elterelni a „nép" figyelmét a szomorú, szegény vagy éppen véres valóságról. Az a (most már *magyar* is) nő, aki 1,5 órán át azonosulni képes a két szuperzsaru hölggyel, legalább arra az időre elfelejtené filléres gondjait, a napi három műszakban végzett rabszolgamunkát, az iszákos férjet vagy a kábszeres gyermeket... Igen, tudok minderről – s így akár gyógyírként is felfogható egy-egy ilyen „akciócsoda".

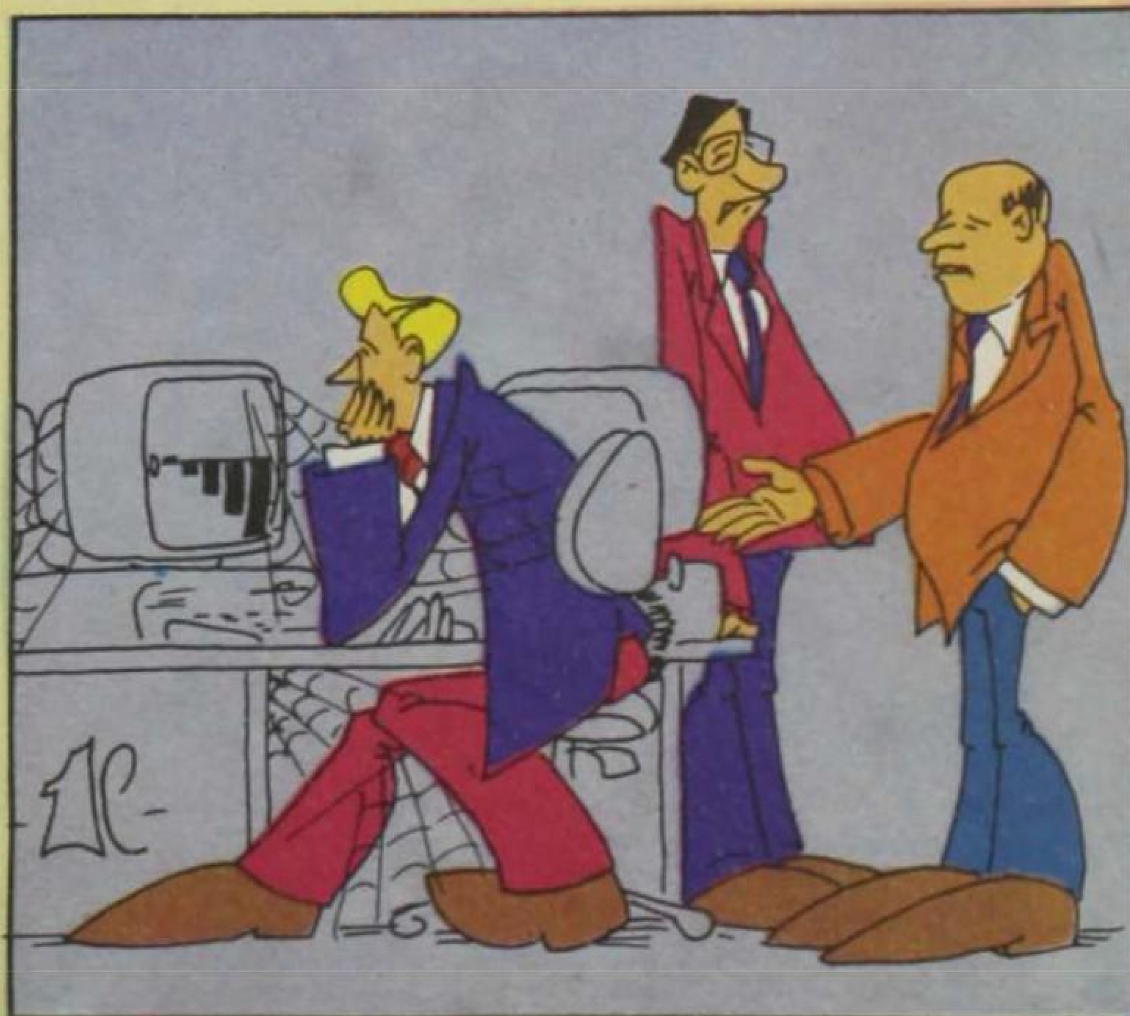
Aztán, hohó, az jutna az észbe: A hasonló filmek *téves ismeretek tömegét* is átadják a gyanútlan nézőnek; és ha előadódik – mert, kedves urak és volt elvtársak, könnyen előadódhat –, hogy valóban fegyvert kell fognia valamely ifjú nőnek, akkor azt úgy fogja megtenni, miként e filmben látta, fütyülve arra, hogy magas sarkú és bő csizmában futni képtelenség, meztelen térdekkel kúszni nem lehet, a trikó nem használható golyóálló mellény gyanánt, a vastagon kirúzsozott száj és a hosszú szőke haj igencsak feltűnő a bokrok és a fű között...

Biztos, hogy jó, hogy hibátlan katonai kiképzés helyett videoszennyek tömegét biztosítjuk az országlakosoknak, *képzetlen erőszakra* nevelvén őket?...

– Látod, Dodi, eztet utálom ebbe a rohatt kormányba, ezeket a kicsi nyugdíjakat.

BUDAPESTI TŐZSDE

– Már a komputervírusok is elkerülnek minket.

LUDAS MATYI SZÍNPADA

WALTER BÉLA:

A KIS GENERÁCIÓ

(Jelenet családkutatóknak)

Szereplők: FIÚ, LÁNY, FÉRFI

(Történetünk helyszíne ezúttal egy pesti aluljáró, napközben. Az egyik műmárvány oszlopot két bőrdzsekis fiatal támasztja. Szótlanul rágógumiznak, telnek a percek, az órák. A lány szólal meg elsőnek...)

LÁNY *(unottan)* Odafenn mi van?

FIÚ *(vállat von)* Nyár. Talán...

LÁNY *(körülnéz)* Hol a Feró?

FIÚ Tegnap felment.

LÁNY Fel a szmogba? Egészségtelen dolog...

FIÚ Jó lenne kajálni valamit.

LÁNY Ja. *(rág)*

FIÚ Nincs lóvém.

LÁNY *(találomra megszólít egy tovasiető férfit)* Hé, öreg, tudna adni egy ötvenest?

FÉRFI *(csodálkozva)* Évikém?

LÁNY *(bizonytalanul)* Papa? Szia...

FÉRFI Nahát, micsoda véletlen! Mikor is találkoztunk utoljára?

LÁNY *(erősen töpreng)* Tavaly? Tavalyelőtt?

FÉRFI Mekkorát nőttél, Évikém!

LÁNY Papa, ott lakunk még a Gömb utcában?

FÉRFI A Gömb utcában? Igen, azt hiszem...

LÁNY Anyu?

FÉRFI Anyu?... Ja, persze. Anyáddal is találkoztam mostanában valahol. Tudod, ez a nagy hajtás...

LÁNY És a bátyám?

FÉRFI Van bátyád?

LÁNY *(bizonytalanul)* Úgy rémlik...

FÉRFI *(elgondolkodik)* Régen láttam... Talán behívták katonának... Ne haragudj, Évikém, de rohannom kell a hivatalba, ugyanis...

LÁNY Papa, tudnál adni egy...

FÉRFI *(megelőzi)* Ötszáz elég?

LÁNY Köszi, papa. Szióka.

FÉRFI Szia. *(elsiet)*

FIÚ Ki volt ez a hapsi?

LÁNY Az apám... Azt hiszem.

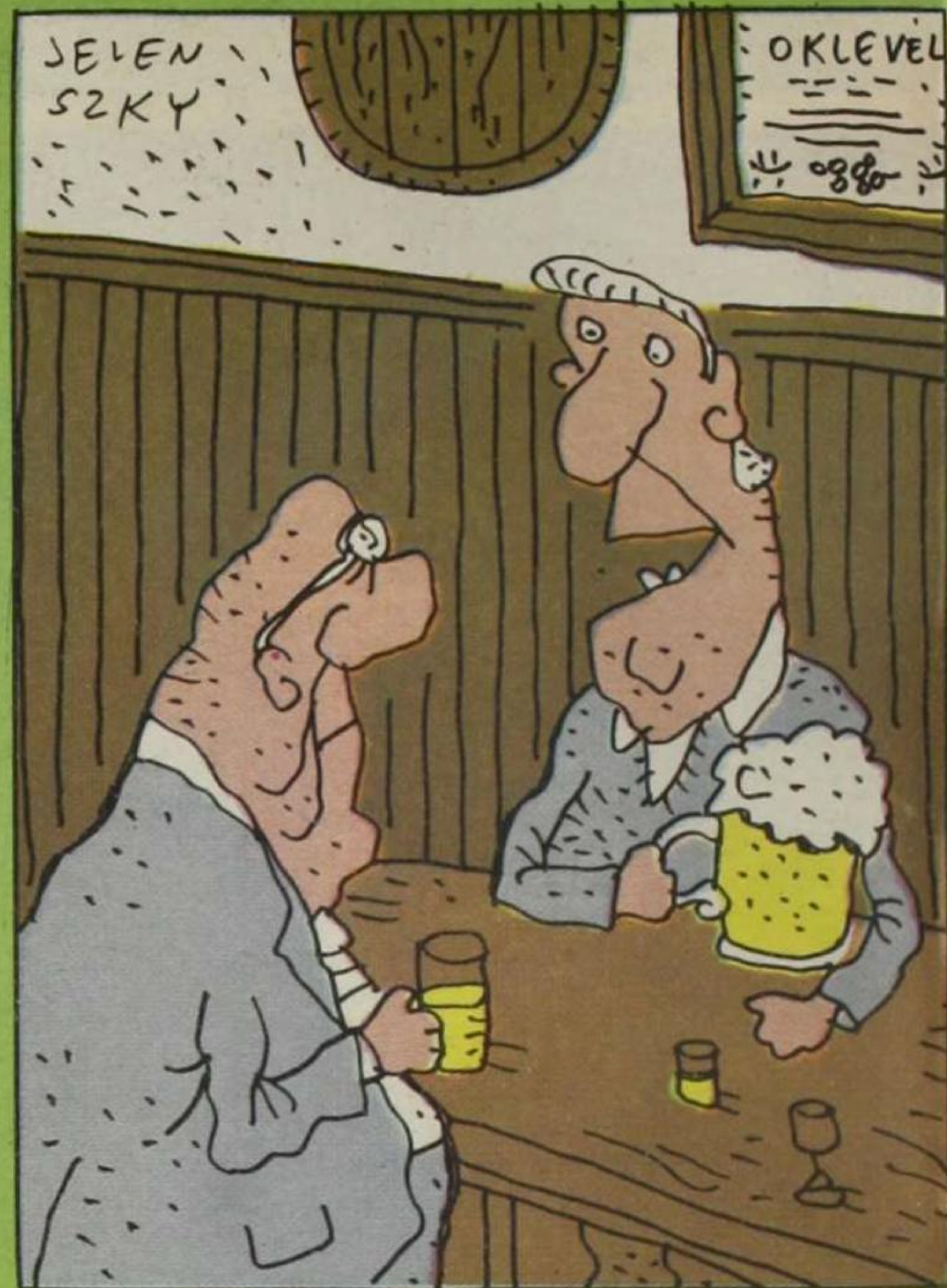
FIÚ Jó fej. *(rágózik tovább)*

LÁNY Csak azt tudnám, miért szólított Évának, amikor én Zsóka vagyok...

(generációs függöny)

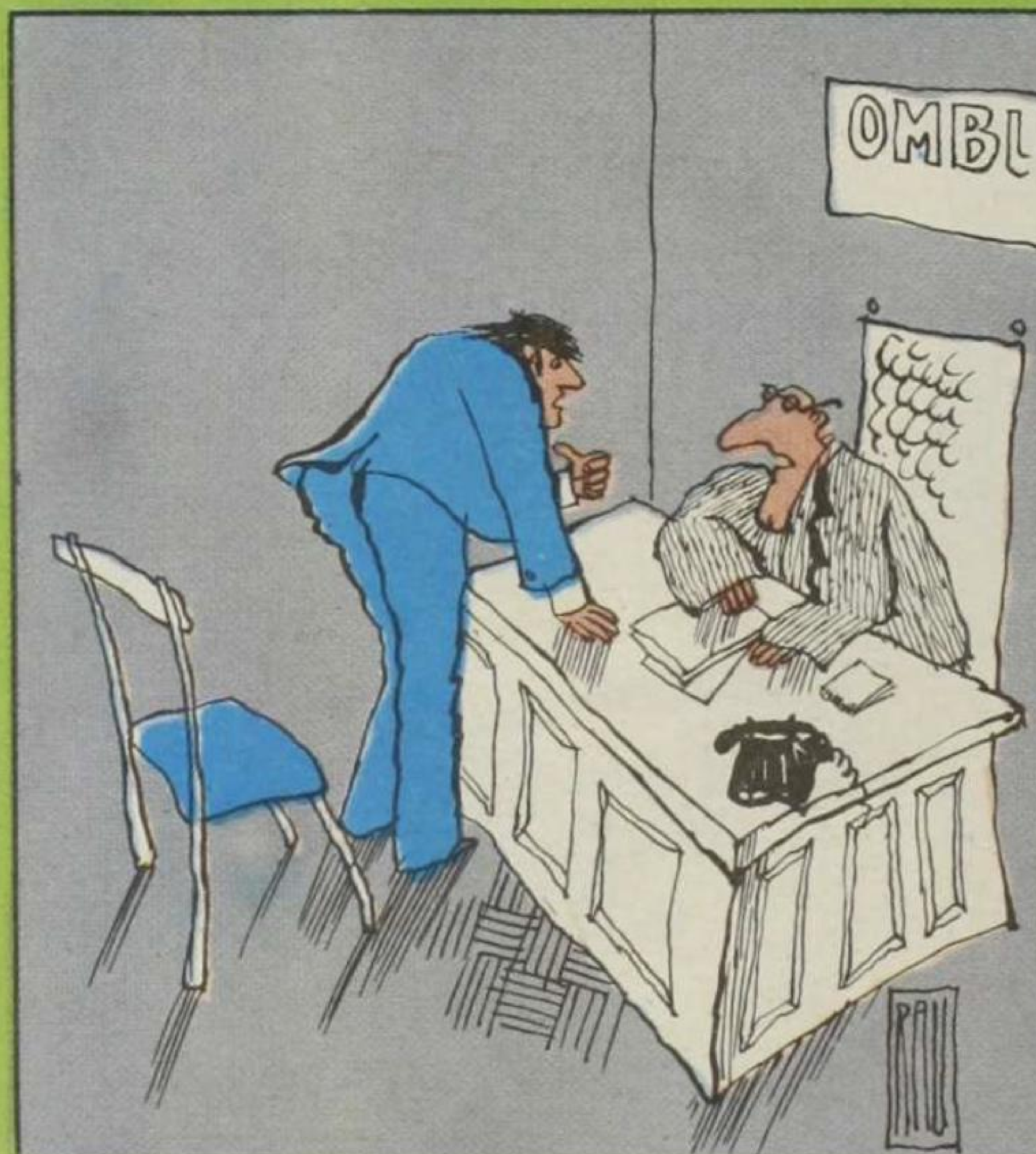

– A Fideszbe, uraim...

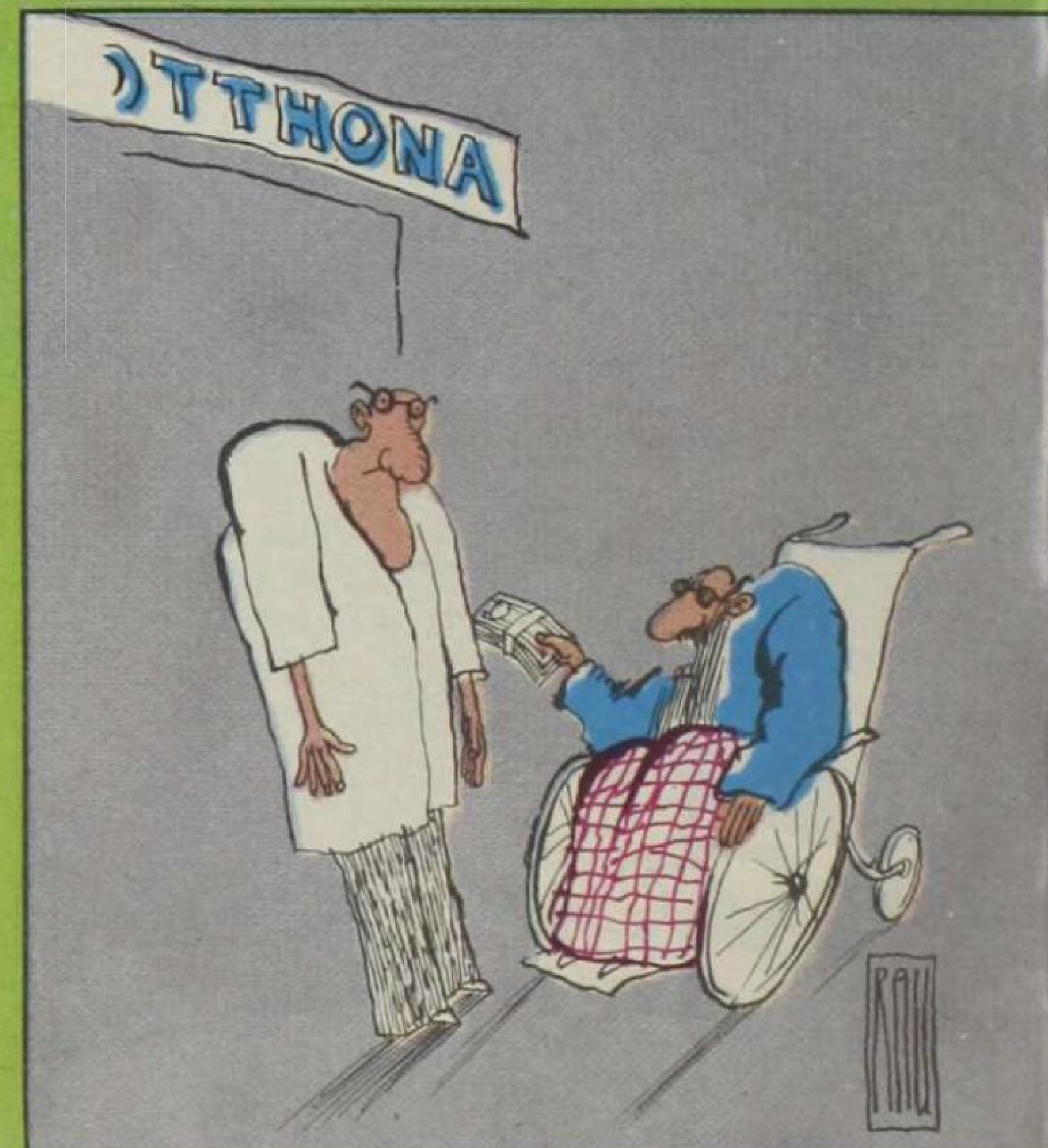
– De hát gondolkozz, Dezső, te hatvankettő vagy, a lány csak tizenkilenc. Biztos, hogy ez szerelem? Nemcsak a Fideszbe akar beszervezni?

OMBUTSMAN

– Tudom, hogy lehetetlent kérek, de intézze el, hogy húszévesen felvegyenek a Fideszbe, ne kelljen még hetven évig várni.

ÖREGEK OTTHONA ÉRDEN KÉTMILLIÓÉRT

– Na fogja, fiam, itt van egymillcsi, többit a Fidesz fizeti.

– Értsd meg, nagyapa, csak jövőre leszel kilencven, addig nem vesz fel a Fidesz.

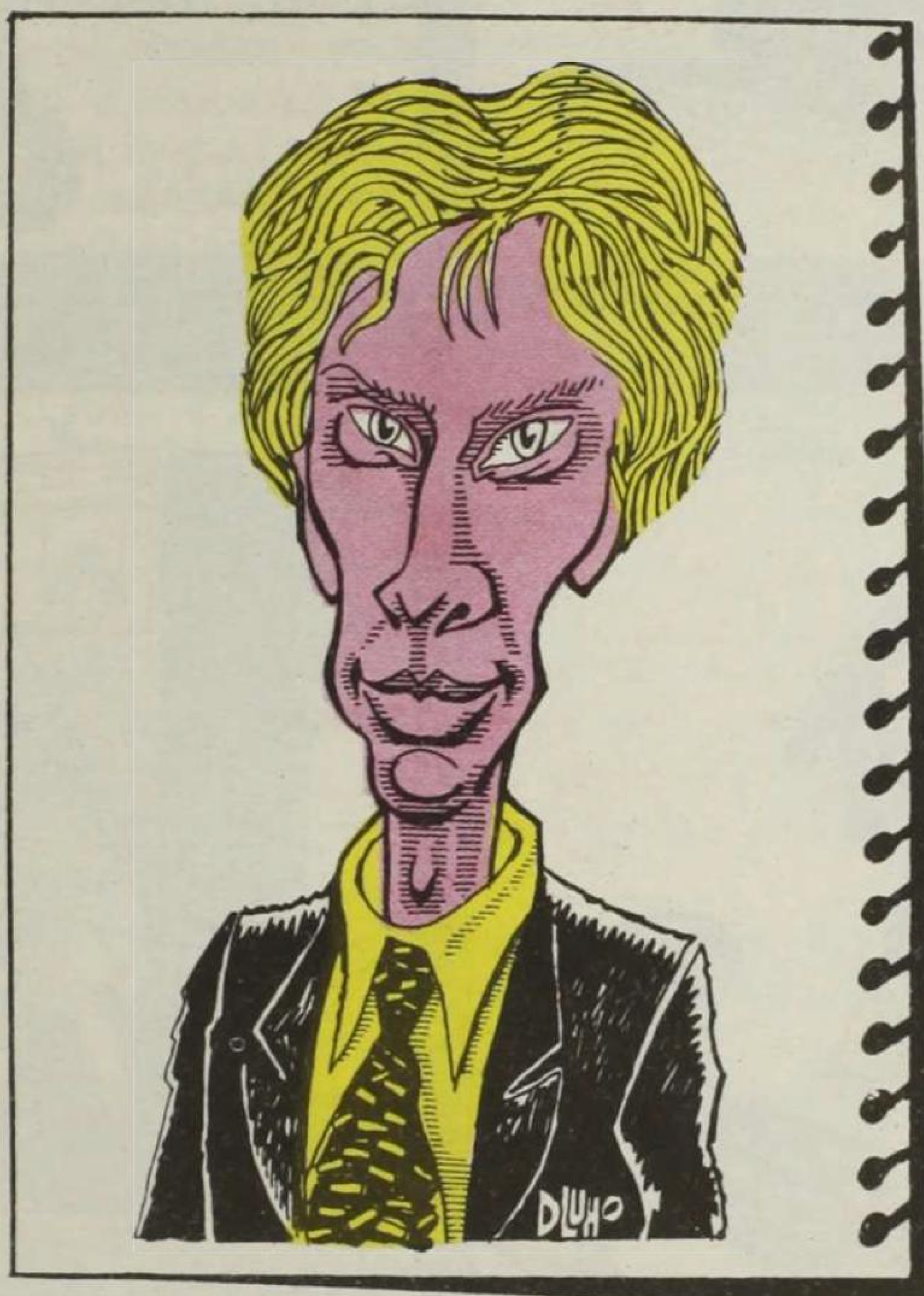
– A székházeladás és a kft.-ink sikerén felbuzdulva, mától a nevünk FIzetőképes DEmokraták SZövetsége.

Mottó: „Akinek humora van, mindent tud, akinek nincs, az mindenre képes"
(Szenes Iván)

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

FODOR GÁBORRAL,

a Fidesz országgyűlési képviselőjével

Önt gyakran úgy emlegetik, mint a „Fidesz eszét". Mi a véleménye erről?

– Először is azt hiszem, a Fidesz olyan szerencsés helyzetben van, hogy nem én vagyok az „esze". Talán nem veszi az olvasó nagyképűségnek, ha azt mondom, jó néhány felkészült, okos, jó ötletekkel rendelkező képviselőnk van. Másodszor: ha ilyesmit – vagy hasonlókat – mondanak rám, zavarba jövök... Igyekszem reálisan látni magam, erényeimmel és hibáimmal együtt. Nem szeretnék olyan hibába esni, hogy többet képzeljek magamról, mint ami vagyok.

– Sokak véleménye: egy fiatalember lehet nagyon okos, intelligens, művelt – de a fiatalság és a bölcsesség nem jár együtt. A bölcsességhez élettapasztalat kell. Sok választó X-et vagy Y-t nagyon el tudja képzelni az ország vezetőjének – húsz év múlva.

– Ez olyan hátrányunk, amivel meg kell küzdenünk. A fiatalságnak előnyei is vannak, hátrányai is. Előnye, hogy nyitottabb szemléletűek vagyunk, több impulzussal rendelkezünk, jobban ismerjük a nemzetközi összehasonlításokat, egyszerűen helyzetünkből adódóan is. Hátrányunk pedig az, amit az imént megfogalmazott, vagyis az, hogy az emberek többsége természetesen úgy gondolja, hogy nem árt, ha van egy bizonyos, a korral járó megállapodottság, vagy bölcsesség valakiben. Nem lehet teoretikusan eldönteni, előnyünk a dominánsabb-e, vagy a hátrányunk. Ezt mindig a konkrét helyzet dönti el. De meg kell azt is mondanom, meggyőződésem szerint vannak köztünk olyanok, akik fiatal koruk ellenére élettapasztalattal rendelkeznek.

– Most megszűnt a korhatár a Fideszben. Nem fél a pártján belül esetleg megjelenő idősebbek konkurenciájától?

– Nem félek a versenytől. Nem árt, ha lesz a Fideszen belül is. A Fidesz generációs pártként jött létre, ez új színt hozott a magyar közéletbe: humort, érdekességet, másfajta szemléletet. De nem szabad mindig ugyanazokhoz a formákhoz ragaszkodni. Nyitnunk kellett. Egyáltalán nem tartom bajnak, ha jönnek esetleg jobban felkészült, tehetséges emberek, akár az idősebb korosztályból. Nekünk meg kell mérkőznünk velük, és aki jobb, az csinálja a dolgokat.

– Szóval jönnek a tehetséges, fiatal hatvanévesek.

– Lelkükben, szívükben fiatalok fognak érkezni ezután.

– Választóik között rengeteg idős ember volt, akik azt mondták: „Mi már úgysem érjük meg a fellendülést. Ezek a fiatalok maguknak csinálják. Ha ügyesek, nekik lesz jó, ha hibáznak, ők isszák meg a levét." Csakhogy ezek az idős választók hiányolják önökből a hagyománytiszteletet, felháborodnak az olyasfajta mondatokon, hogy „a hideg fut végig a hátamon, ha arra gondolok, hogy a mi kollégiumunk folyosóin megint apácák fognak járkálni"... Az ilyen megnyilvánulások sokakat elriasztanak. Mit szól ehhez a „Fidesz esze"?

– Hát igen... Mi sem mindig a legtökéletesebben tudjuk megfogalmazni azt, amit akarunk... Továbbra is szükségünk van az idősebb korosztály támogatására, szeretetére. Szó sincs arról, hogy hagyományellenesség vagy bármiféle tiszteletlenség lenne bennünk, de arról sem, hogy ne értenénk meg az egyházak problémáit. Egyszerűen az a helyzet, hogy nekünk is van saját véleményünk, ami esetleg nem egyezik a másokéval. Én kifejezetten pozitívnak ítélem meg az egyházak elkövetkezendő szerepét Magyarországon, és nagyon fontosnak tartom, hogy próbáljuk segíteni pozitív gesztusokkal az egyházakat. Másrészt azt hiszem, az egyházakkal közösen egy modern egyházképet kell megalkotnunk. Ezt a kérdést okosan, megértéssel, toleranciával kell kezelni, de bizonyos véleménykülönbségek elkerülhetetlenek. Szerintem már jobban értjük az egyházak gondjait, problémáit, helyzetüket – s talán ők is jobban megértik most már, hogy a Fidesz mit akar, hogy tőlünk nem kell tartaniok.

– Amikor a bécsiek leszavazták a világkiállítást, főpolgármesterük, Zilk azt mondta, hogy az Expo elmaradásának a hátrányait nem a mi korosztályunk, hanem a fiatalok sínylik majd meg. Éppen ezért visszatetsző volt, hogy a budapesti Expót éppen a Fidesz ellenezte a legkeményebben. Gondolok itt elsősorban Ungár Klárára.

– Bizonyos szempontból hiba volt részünkről, hogy nem tudtuk világossá tenni, hogyan is gondolkodunk a világkiállításról. Általában az volt a véleményünk – nekem is –, hogy egyáltalán nem vagyunk a kiállítás gondolata ellen. Gondjaink a megvalósítás, a pénzügyi támogatások körül voltak. Tehát azt mondtuk: nem lehet úgy Expót rendezni, hogy az komoly kötelezettségvállalásokkal terhelje az amúgy is bajban lévő költségvetést. Ilyen eladósodás mellett nem szabad óriási kiadásokkal járó kockázatot, garanciát vállalni. De a világkiállítás hozhat ismertséget, külföldi érdeklődést az ország számára, ezt sohasem vitattam, de a többiek sem, szerintem.

– És most hogyan vélekednek?

– Eldöntött dolog. Most már butaság lenne ellenezni. Az a dolgunk, hogy segítsünk abban, hogy sikeres legyen, és hogy ne legyenek olyan súlyos költségvetési kihatásai, mint amilyenekről beszéltem. Meg kell akadályozni, hogy eladósodáshoz vezessen.

– Imponál, hogy ki mer mondani ilyen szavakat: „hiba volt részünkről". Mint ahogyan egy másik hibájukat is szemmel láthatóan belátták. Öltözködésükre gondolok. Lehet, hogy sokaknak rokonszenves volt – merem állítani, a többségnek nem –, hogy kezdetben ingujjban, farmerben jelentek meg a Parlament patinás falai között. Ez nem illett sem az épülethez, sem az ügy komolyságához. Aztán váltottak. Ma már a helyhez, az országhoz méltó külsővel jelennek meg.

– Így igaz. De azért hadd emlékeztessek arra, hogy akkori öltözködésünk demonstratív tiltakozás is volt a régi rend szokásai, a húsz évvel korábbi divatot követő „elvtársi" öltözékkel szemben. De most már ennek nem lenne értelme. Az a helyes, ha mindenütt a megfelelő öltözékben jelenünk meg. Remélem, hogy a közízlés is olyan pozitívan változik, hogy mindenki belátja, a normális, ízléses öltözködés fontos dolog.

– A színházi világban gyakran előfordul, hogy aki fiatalon ér el sikert, népszerűséget, fejébe száll a dicsőség. A politikusok esetében ez nem történhet meg?

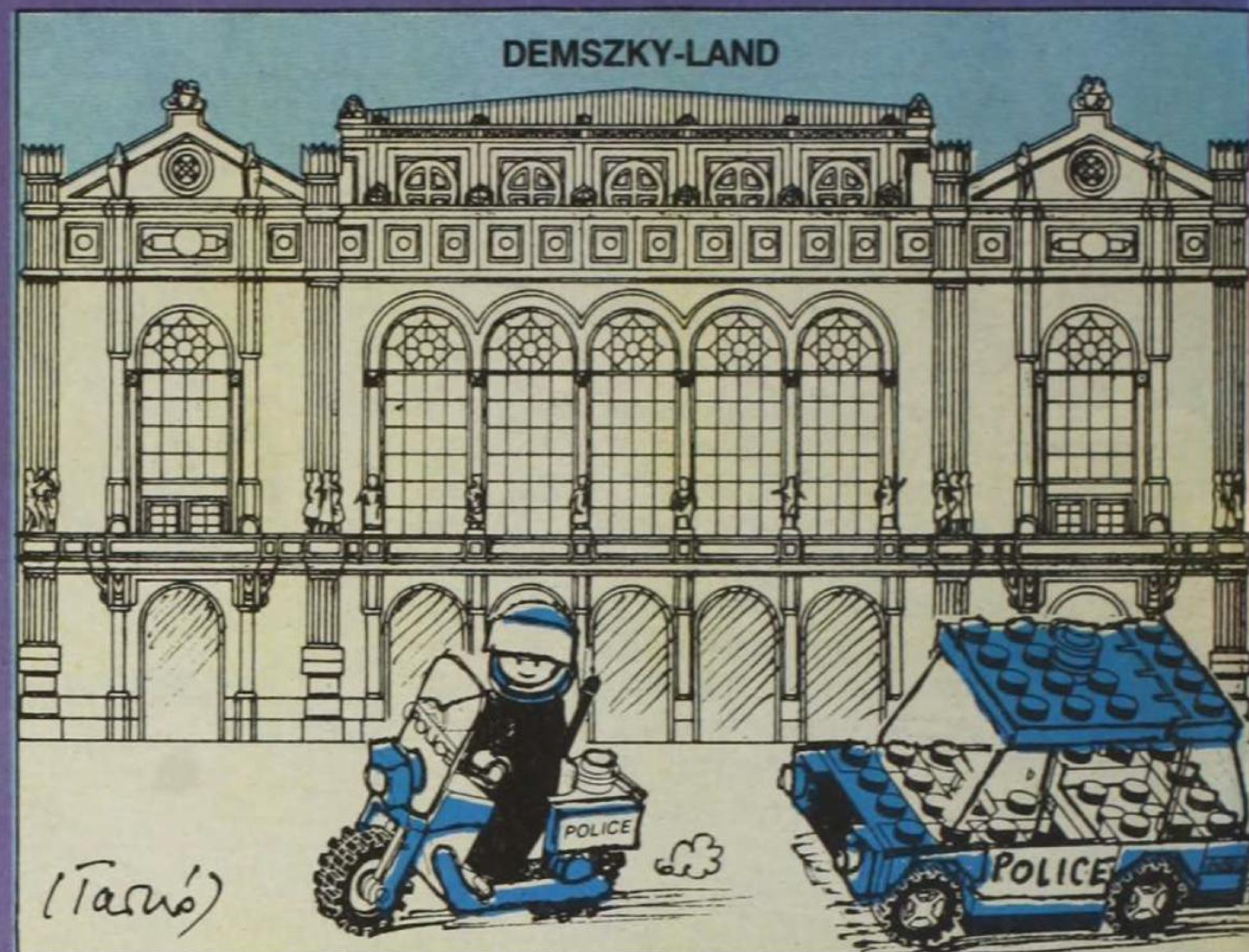
– Az ismertség igencsak viszonylagos. Van erre egy jellemző példám. Az önkormányzati választások után a budapesti Fidesz-tagok és a Budapesti Koordinációs Tanács (közismert nevén BUKTA) összejövetelt tartott. Szó szót követett, érdekes témák voltak, veszekedés is volt, aminek lennie kell egy ilyen tanácskozáson. Én hátul álltam, bele akartam szólni a vitába, jelentkeztem. Amikor sorra kerültem, a Fideszes alpolgármester rám mutatott: „Te, ott hátul, az a szőke fiú! Nem ismerlek, ne haragudj, mondd csak a nevedet!"... Óriási nevetés tört ki, ő elpirult, nem tudta, mi van. Valóban fogalma sem volt, ki vagyok. Hát ennyit az ismertségről...

Válaszai nyomán be kell vallanunk, Fodor Gábor nagyot nőtt szemünkben. Aztán amikor feláll, rádöbbenünk, erre aligha van szüksége. Azok közé a fiatalok közé tartozik, akiket a jó Isten olyan hórihorgas termettel áldott meg, hogy az idősebbek is kénytelenek felnézni rá. Kezdjük megérteni azokat, akik éppen ezért nem szívesen állnak mellé...

LEGOLAND & LÉGÓLAND

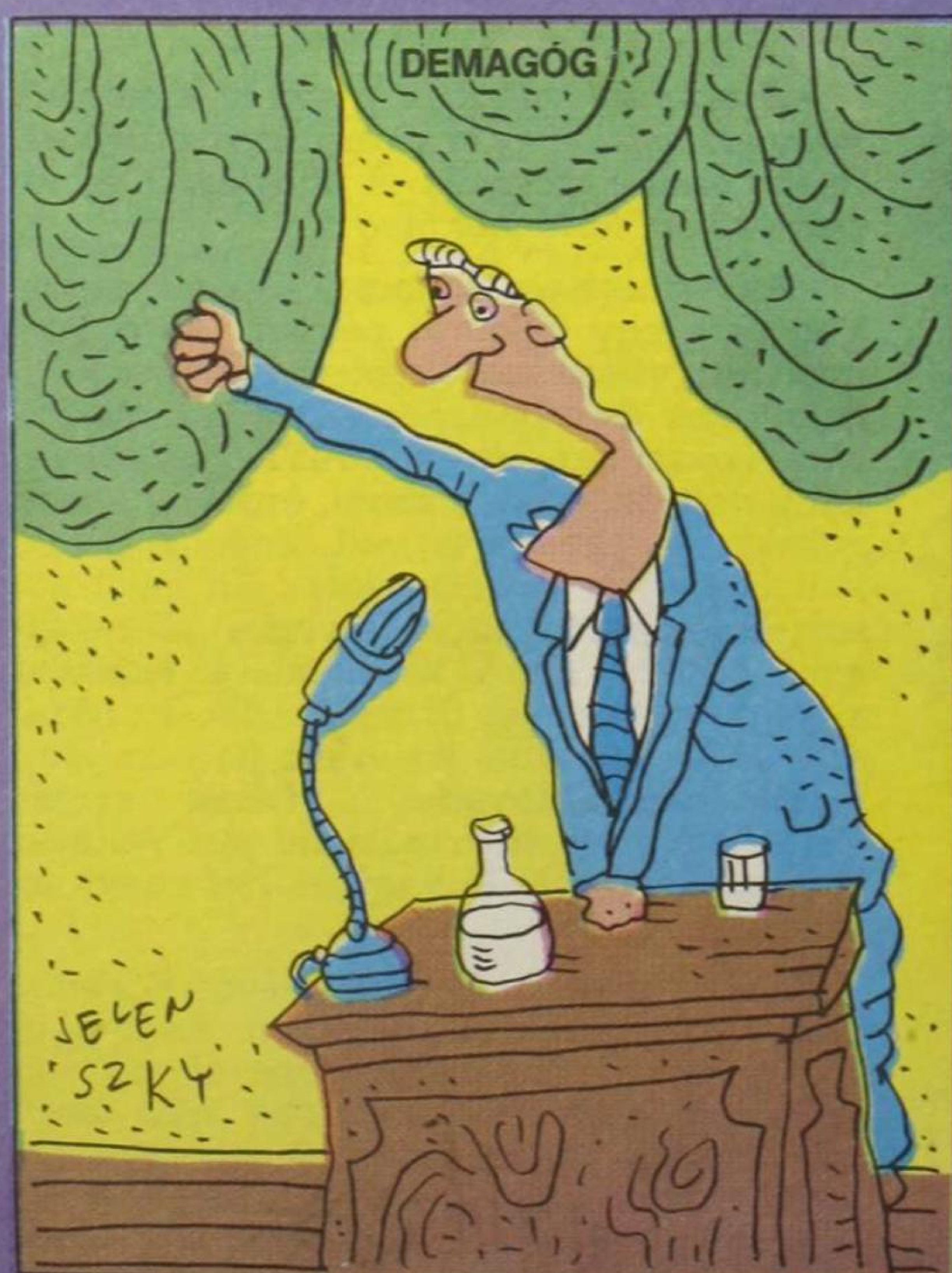
– Egy pillanatra látták a csíkját… No ez az a repülő, amit adósság fejében rövidesen láthatóvá teszünk.

OROSZ HADITECHNIKÁT KAPUNK

– És ha győzünk, újra lesz magyar filmgyártás!

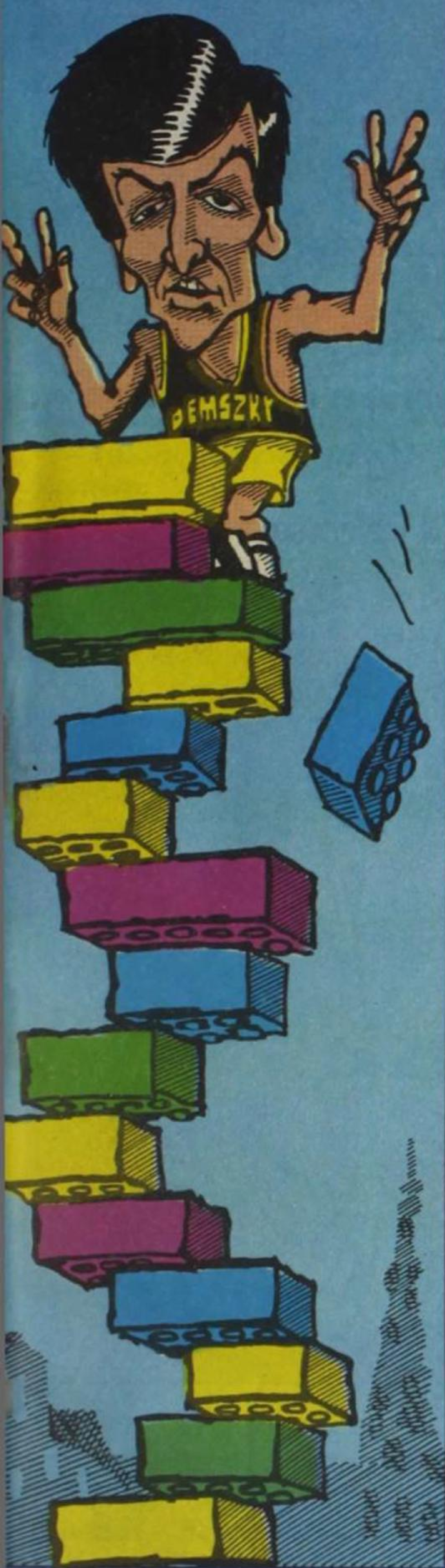

– Egy ideje ez az első komolyabb építkezés amiben az önkormányzat benne van.

– Mi ketten csodákra lennénk képesek belépne a pártomba, kifoszthatnánk az e országot.

EMSZKY ÉS A LEGÓTORONY

yot már építettem, de lakáso-
nem.

ANGYAL JÁNOS:

TÖRTÉNELMÜNK MŰFORDÍTÁSBAN

Végre, időt, pénzt és fáradtságot nem kímélve, sikerült történelmünket visszályára fordítanom!...

Históriánk első győztes csatáját a tatárok ellen vívtuk, felégettük sátraikat, legelőiket, felkoncoltuk seregeiket. Ezt akkor tatárhonban magyardúlásnak nevezték.

1526-ban megsemmisítő vereséget mértünk a törökre, majd derék vitézeink elfoglalták Isztambult. II. Lajos királyunk, mint magyar szultán és török király uralkodott a dervisek és janicsárok földjén. Váraik elestek. Abban az időben volt Ali pasa kirohanása, és akkor foglaltuk el Ügür várát is, amiről később könyvet írt a híres török író, Gürdünyü Güzü. A török dombokra egymás után emeltük a római katolikus mecseteket.

Több mint egy évszázad eltelte után, Rákóczi kurucai Bécsig kergették a labancokat. A fejedelem nem fogadta el a császári koronát, mert az összeborzolta volna szép hosszú haját. Az osztrák császár Rodostóba menekült, ott bujdosott attól tartván, hogy Vak Bottyán megláthatja.

1848-ban kitört az osztrák szabadságharc, de honvédeink orosz segítséggel leverték, annak ellenére, hogy a neves osztrák költő, Lenau, a bécsi Nemzeti Múzeum lépcsőjén azt kiáltotta, hogy „Talpra osztrák!". A magyar bírák a híres börtönvárban mondtak ítéletet a kufsteini tizenhármak felett.

1914-ben hadat üzentek nekünk a szerbek, és kitört az első világháború, ami számunkra győzelemmel végződött. Trianonban hozzánk csatolták egész Közel-Kelet-Európát.

1941-ben megtámadták hazánkat a szovjetek, ám kiűztük őket, majd megszálltuk Moszkvát és felszabadítottuk a Szovjetuniót. A magyar csapatok közel negyven éven át tartózkodtak ideiglenesen szovjet földön.

1956-ban sikerült levernünk az orosz forradalmat, és a vörös zászló közepén újra ott ragyogott a szentkoronás magyar címer.

Hódításaink, győztes csatáink eredményeként a világ egyik leggazdagabb állama lettünk, tehát az sem véletlen, hogy a közelmúltban több millió dollár kölcsönt adtunk Japánnak.

(Kedves olvasó, a fordítás hitelességéért vállalom a felelősséget, mivel a történet fantáziám szülötte...)

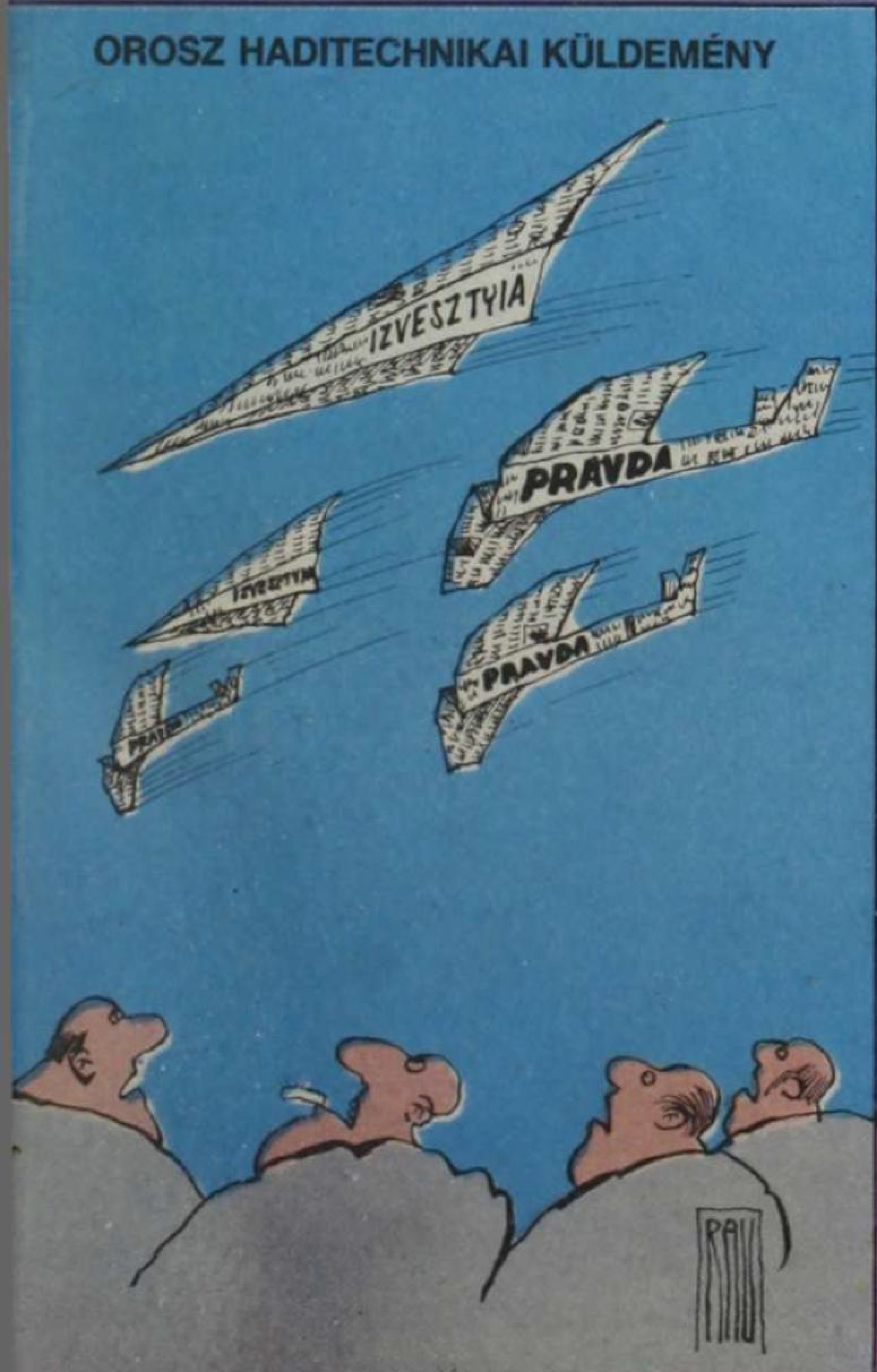

ADÓSSÁGTÖRLESZTÉS

– Ti adtatok kétszázezer rúd turistaszalámit, az annyi mint két MIG–29-es, és akkor még lógtok harmincöt kilométer cserkészkolbásszal.

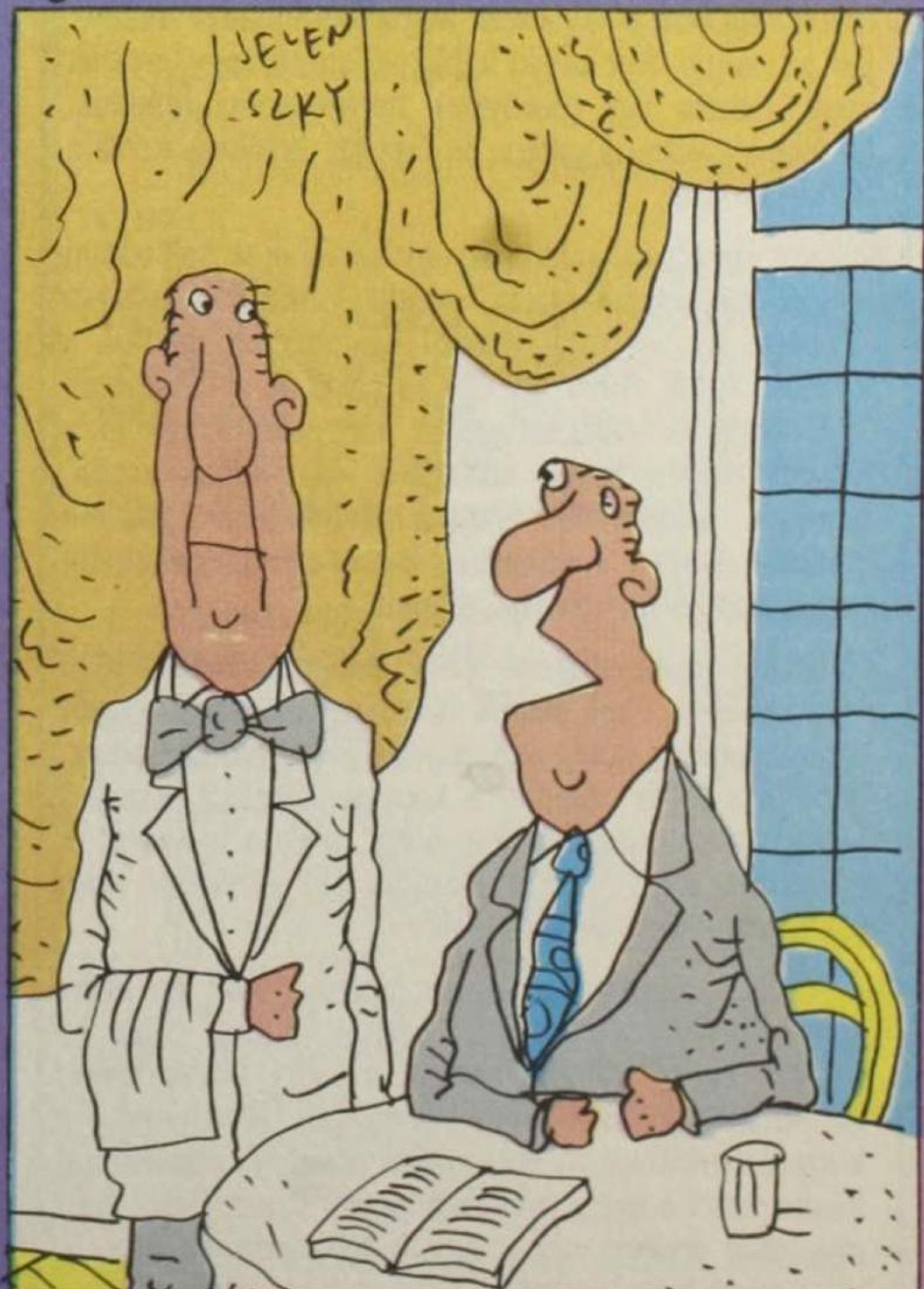
OROSZ HADITECHNIKAI KÜLDEMÉNY

VÁLASZTÁS

– Arra még emlékszem, hogy a beszéd előtt poharazgattunk, de hogy győzelmem esetén felfújható guminőt ígértem nekik...

– Se magyaros szűzérmék, se tejfölös-paprikás csirke, csak nem liberális kézre került az étterem?

DRÁGUL AZ ÉN DRÁGÁM

Igen, elég gyakran. Ezért ezerszer meg kell gondolnom, bevegyem, ne vegyem? Az orvos szerint persze, hogy vegyem be, de a hivatalos szervek szerint teljesen fölösleges a hazánkban tapasztalható tablettaláz.

Való igaz, rémesen rászoktunk a tablettaevésre! Azokról beszélek, akik ok nélkül. Ha két ember találkozik az utcán, rögtön tablettát csencsel egymással. A múltkor svájci turistákkal találkoztam a körúton, bő a tablettatermés, rögtön elővettem egy szem nyugtatót és egy fél szem szédülés ellenit, és kevéske német-francia-olasz nyelvtudással elértem, hogy kaptam érte cserébe két szem svájci fogyasztót és egy szem holland köhögtető-köptetőt. Szülőfalumban átalakultak népszokásaink is: húsvétkor pénz vagy piros tojás helyett E-vitamint és Kindstop gumióvszert adnak a lányok a legényeknek. Van, aki ez utóbbit kevés vízben beveszi, pedig ilyen még nincs is, törzskönyvezés alatt áll, aztán kap csak marhalevelet. Marha, aki beveszi, okos, aki fölteszi.

Tegnap összefutottam régi barátommal, s miközben panaszolom neki, hogy reggel óta fáj a fejem, bizonyára megint *lesz időjárás,* ő únottan csavargatta zakóm gombját, és amikor kezében maradt a gomb, ideadta, hogy vegyem be fél pohár vízzel.

Beveszek én minden vacakot, külföldi és honi kacatot, mindegy kitől s mit kapok, hármat bekapok.

Nem igaz ám, hogy csak nálunk ilyen divat a tablettanyelés! Olvasom minap, hogy az illinoisi egyetem tanára, Becker professzor, olyan pirulát talált föl, amelytől az ember bőre fél évig kreolbarna lesz, napozás nélkül. Ez kell ózonlyukas időkben! Ki lesz bolond ezután órákon át fetrengeni a tűző napon, tönkre pörköltetni magát, aztán bajlódni a négykézláb-alvás nehézségeivel? Tízcentis cafatokban lógatni le a hámló bőrét, ha itt a kánikula? Ülünk majd a strandot övező, lombos fák árnyékában, beveszünk egy olyan pirulát, s a bőrünk máris fehérről barnára pirul át.

De képzeljük el a tudományos haladás további útját! Rég kísérleteznek étkezést pótló tablettákkal. Ha sikerül, nem kell nehéz elemózsiás szatyrokat cipelni a család után a strandra. Beveszünk egy kreoltablettát, attól lebarnulunk, utána bevágunk egy paprikáscsirke-pirulát, attól jóllakunk. Óriási! Előbb-utóbb feltalálják azt a tablettát is, amitől úgy érzi az ember, mintha lubickolna, anélkül, hogy a strand tisztátlan vizébe lógatná a lábujját. Lesz külön tabletta úszóknak és úszni nem tudóknak. Ez utóbbi olyan érzést vált ki, mintha csak térdig érne a víz, s nem fenyeget a fulladás veszélye. De ha mégis, lesz olyan tabletta, amitől úgy érezzük majd, mintha egy úszómester ugrott volna utánunk, kiráncigált volna a partra, és taposná belőlünk kifelé a fölösleges vizet.

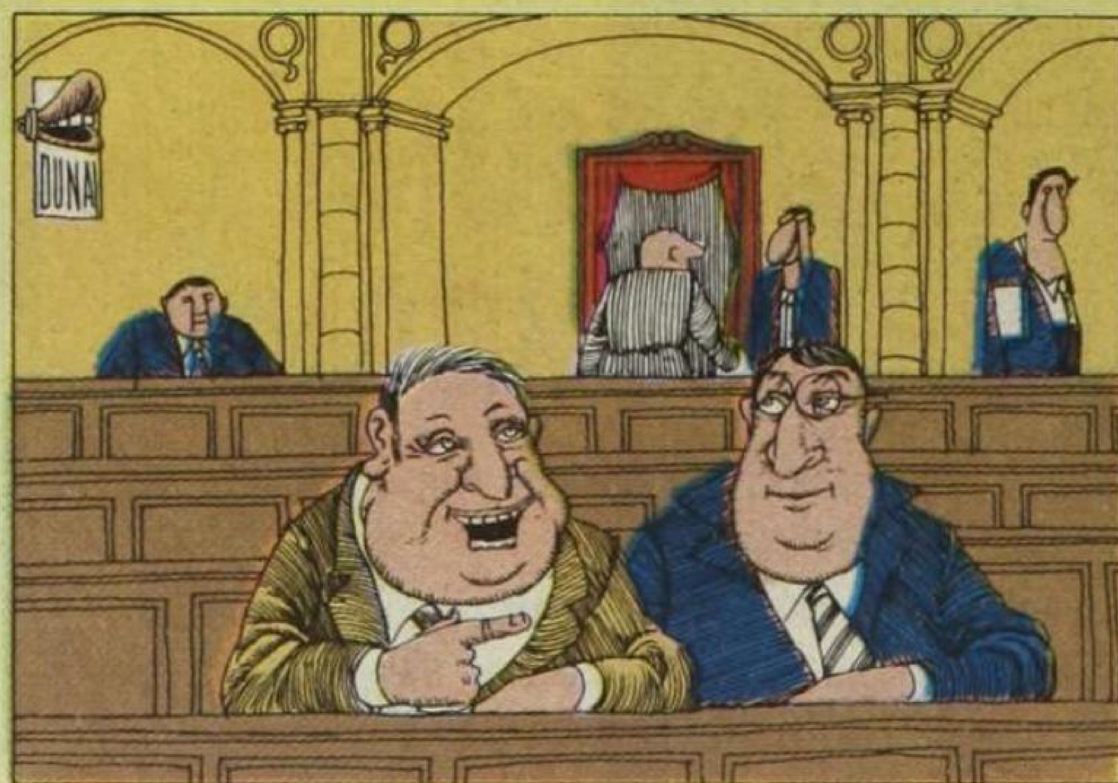
Lesz ám olyan tabletta is, amelyiktől el se kell menni sehová, úgy fogjuk érezni, mintha kimentünk volna a strandra, sőt, olyan is, amitől úgy érezzük, mintha a főnököt láttuk volna ott egy jó nővel és a feleségének ki is fecsegtük volna az egészet. Két szemtől már ki is lennénk rúgva. Másik tablettától úgy fogjuk érezni, mintha… mintha vége lenne a strandolásnak, jönne a kabinos, ideadná a ruhánkat, és tartaná a markát, mi pedig, mintha beletennénk valamit.

Ezekre várok nagyon! Ki se kell mászni majd a jó kis ágyikóból. Csak beszedi az ember azt a pár bogyót vasárnaponkint, s úgy érzi, mintha fölkelt volna hatkor, bezsúfolta volna családját a kocsiba, hátulról belement volna egy kisbusz a balatoni úton, jönne a biztosító, és esküdözne, hogy nem is hiányzik két kerekünk, csak egy asszony, meg a gyerekünk.

Végül szerintem lesz olyan tabletta, amit ha beveszünk, úgy érezzük, mintha nem is vettünk volna be semmit, láz és betegség marad, a többi kiadás megy. Ja, persze, ilyen már van is, és receptre is felírható a körzeti rendelőben. A többi nem! Azokért ezreseket kell kiadni, mert a nyersanyag, az import, az áfa, béfa, céfa, meg az a jóságos… na, na, itt egy Seduxen, úgy, és most megnyugszik a beteg. Az újabb áremelésig.

ALFÖLDI IMRE

LUDAS MATYI SZÉPSÉGSZALON

– És akkor azt mondta az a hólyag, hogy a populista sminkem alól átsüt a liberalizmus.

– Ha már totál hülyének tartasz, adhatnál ötezret szépségszalonra.

ZSÜRIZÉS AZ ABC-BEN

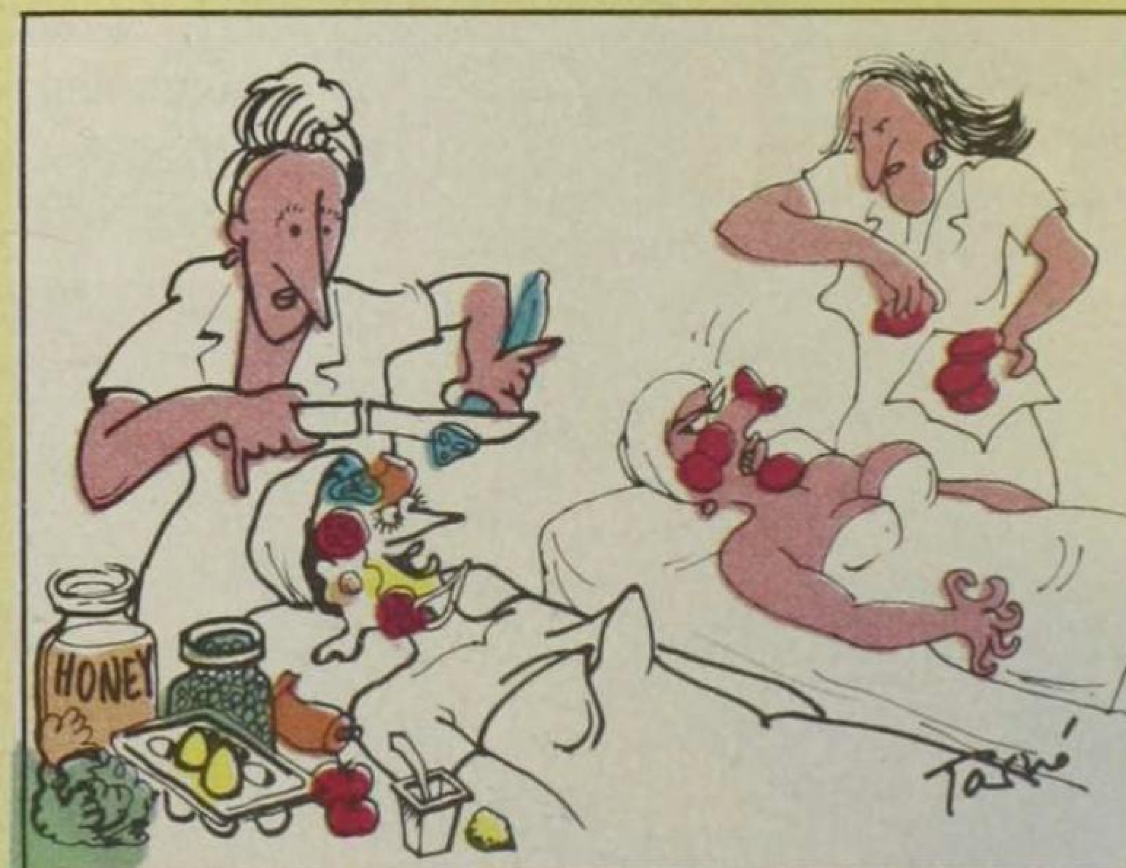
– Hála istennek, most már meggyőződtünk róla, hogy semmit sem rejtett a blúza alá.

MŰÉLVEZET

ELADÓ A MENYASSZONY

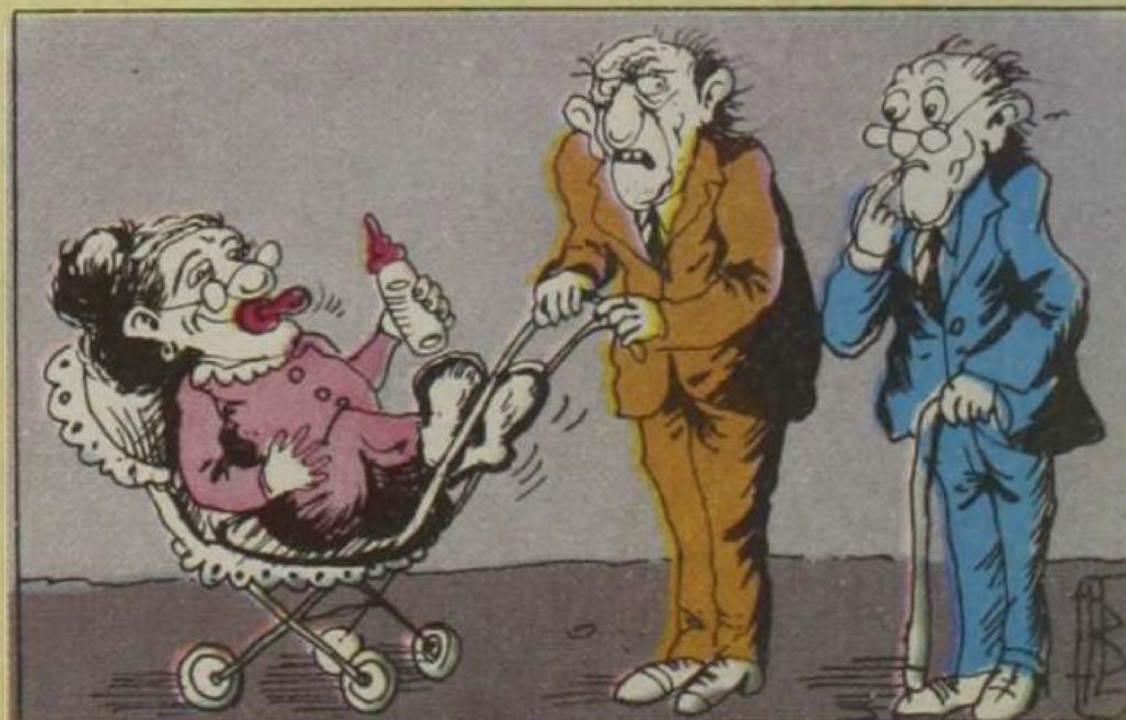

– Látom, drágám, már csak parizer pakolásra tellik.

A gazdasági visszaélések korát éljük. MÁR A KUTYÁK IS AZ EBEK HARMINCADJÁRA JUTOTTAK...

HURRÁ ITT VANNAK A CSODASZEREK!

– Bözsi néni, kicsit túlzásba vitte a fiatalító kúrát.

BELÉPŐDÍJ LESZ A MARGITSZIGETEN

– Tudom, hogy hülyéskedik, ez csak a Kandi Kamera.

– Itt tilos andalogni, ez magánerdő, menjenek a patakon túlra az állami bükkösbe.

AZ ERDŐK 40%-A MAGÁNKÉZBE KERÜL

– A többi 60% továbbra is az enyém marad!

PERSELYES LESZ A MARGITSZIGET

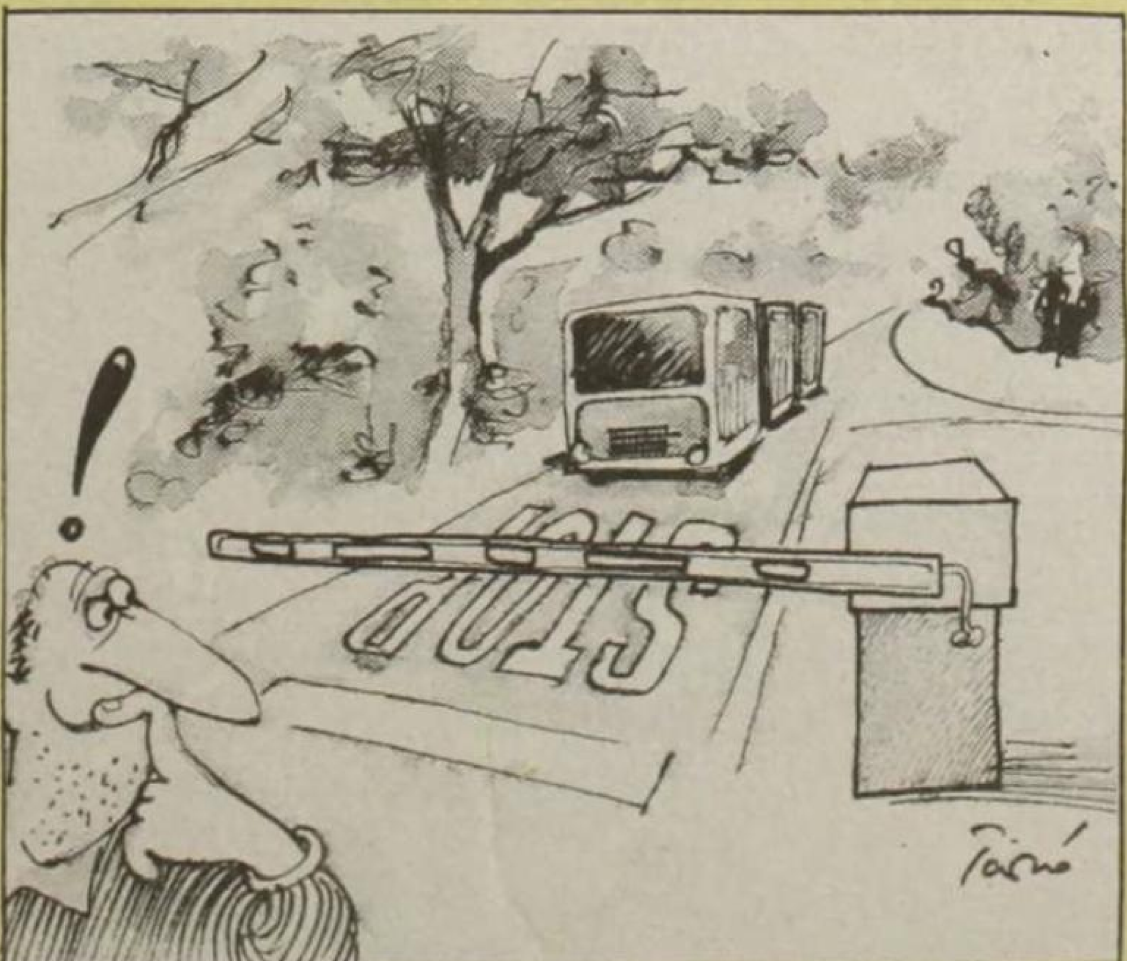

– A Margitsziget nem a népé?
– Nem: kápé.

ERDŐK MAGÁNKÉZBEN

ÉCESZ

– Jé, hát ezt a vasúti átjárónál is lehetne alkalmazni.

BODNÁR GYULA:

AMILYEN A FÁJA...

– Szép jó reggelt, Jani bátyám! Mi az, amit iszik?

– Fenyőpálinka, öcsém! Méghozzá saját főzés!

– Ezek szerint maga sem dobta ki a karácsonyfát?

– Rosszul lettél összerakva, fiam. Akinek saját erdeje van, annak borókát is ád az isten!

– Nem szántóföldre licitált?

– Minek nekem szántóföld? Ekém, boronám nincs, csak fűrész van a háznál, meg szekerce. Meg aztán Zsófi nénéd szerint is az erdő jobban illik hozzám.

– Csak nem erdei remetét akar csinálni magából?

– Nem, de azt mondja, hogy mindenben „favágó" voltam.

– Aztán meg van elégedve az erdejével?

– Fogjuk rá. Úgy vettem át a tíz hektárt, mint tavaly a Miska gyerek a Suzukiját. Kompletten, az extrákkal együtt.

– Miféle extrákkal?

– Két falunkbéli rőzseszedő anyókával, meg egy környezetileg védett menyasszonysassal.

– Úgy látom, lett fenyőpálinkája rendesen. Hány felest döntött le belőle, hogy így félrebeszéli a parlagi sast?

– Az pedig menyasszonysas és punktum! Láttam, amikor két szakállas fickó meggyűrűzte.

– Na jól van, öreg, el van boronálva. Amúgy milyen fái vannak?

– Leginkább görbék. De nem baj, mert a fiamnak van egy nagyszerű találmánya. Tudod annak, amelyik a Lomonoszovon vörösdiplomázott.

– Mit talált fel már megint az a szuperagy?

– A kanyarlétrát! Odaállítod a ház elejéhez és még a túloldalát is festheted róla. Moccantani sem kell a létrán, úgy körbe éri a házat, hogy na!

– Mást ugye nem talált fel az a zseni gyereke?

– Dehogynem! Kinemesített egy olyan tikfa fajtát, amit az óragyártásban lehet alkalmazni.

– Az meg miféle tikfa?

– Az a „tik-tak" fa.

– Más ilyen erdőhöz értő remekbeszabott rokona nincs?

– Hogyne lenne! A Terka komaasszony az erdei füveket, meg a gombákat gyűjti. A múltkor például a Kerekes Elek bácsi tüdőgyulladását fél óra alatt elmúlasztotta. ...Az Elek bácsival együtt.

– Ez igen. Ha sokáig él a Terka néni, az egész erdőt feldolgozhatja koporsódeszkának. ...Ha addig meg nem eszi a szú a fákat.

– Az nem fogja megenni. Tegnap permeteztem be Colgate-tel az egészet. A tolvajok ellen meg a Sanyi gyerek fogja megvédeni. Már a múltja miatt is remek erdőkerülő válhat belőle.

– Azelőtt mi volt?

– Azelőtt is kerülő volt. ...Munkakerülő.

– Jani bátyám! Mégis hogyan fog pénzt hozni magának az erdő?

– Máris tele vagyok megrendelésekkel. A sok keményfából az APEH-nek gyártunk „vasalódeszkákat". Aztán ott van az a rengeteg fűzfa. Azokból kosarakat fogunk fonni.

– Bevásárló kosarakat?

– Nem fiam. Azokhoz speciális fűzfa kellene.

– Netán csavart fűz?

– Nem. ...Szomorúfűz.

WÉBER TAMÁS:

KANDI MIKROFON

(Interjú a magyar pornókirálynővel)

(Néhány nappal ezelőtt a cannes-i Fesztivál-palota szuterénjében adták át a pornófilmek idei Oscar-díjait. A legjobb női alakítás díját honfitársnőnk, Hanczur Pipike nyerte. Vele beszélgettünk a ceremónia után...)

– Helló, Pipike! Hájdujudu?

– Magyarul nyomd, öcsiboci, mer' a magyaron kívül csak a franciát ismerem.

– Nem mindennap adatik meg, hogy Cannes-ból Oscar-díjat hozunk haza. Elmesélné, miképpen is kezdődött a karrierje?

– Én már 16 éves koromban is kedveltem a...

– Filmezést?

– A fiúzást. Volt nekem akkoriban egy filmes barátom. Több is volt, de most csak róla mesélek. Ő ajánlott be egy készülő filmhez.

– Melynek címe?

– A Mehemed és a tehenek.

– Magácska játszsta Mehemed kedvesét?

– Nem. A teheneket. A forgatáson ismerkedtem meg Hörg Pettinggel, a neves svéd producerrel.

– Ekkor jegyezte el magát a pornóval?

– Igen. Előbb Hörggel, aztán a pornóval.

– Kegyed híres arról, hogy filmjeiben mindent megcsinál...

– Ez nem igaz! Éppen tegnap adtam vissza egy forgatókönyvet, amely tele volt gusztustalan jelenetekkel. Nem vállaltam el.

– Te jó ég! Mit kellett volna csinálnia?

– Lekvárral enni a mákostésztát. Pfúj!

– Állítólag már a kedves kishúga is nagy fiúbolond...

– Ó, igen. Mióta egy kannibál törzsfőnökkel jár, csak úgy falja a férfiakat!

– Kiskegyedet gyakran felismerik az utcán?

– Hová gondol? Hiszen olyankor mindig ruhában vagyok...

– Mikor szándékozik visszavonulni?

– Sajnos már kaptam jelzéseket, hogy ideje lenne abbahagynom a filmezést.

– Mi volt ez a jelzés?

– Egy forgatókönyv, amelyben egyszer sem kell levetkőznöm. Ekkor úgy döntöttem, hogy még befejezem utolsó filmemet, és vége.

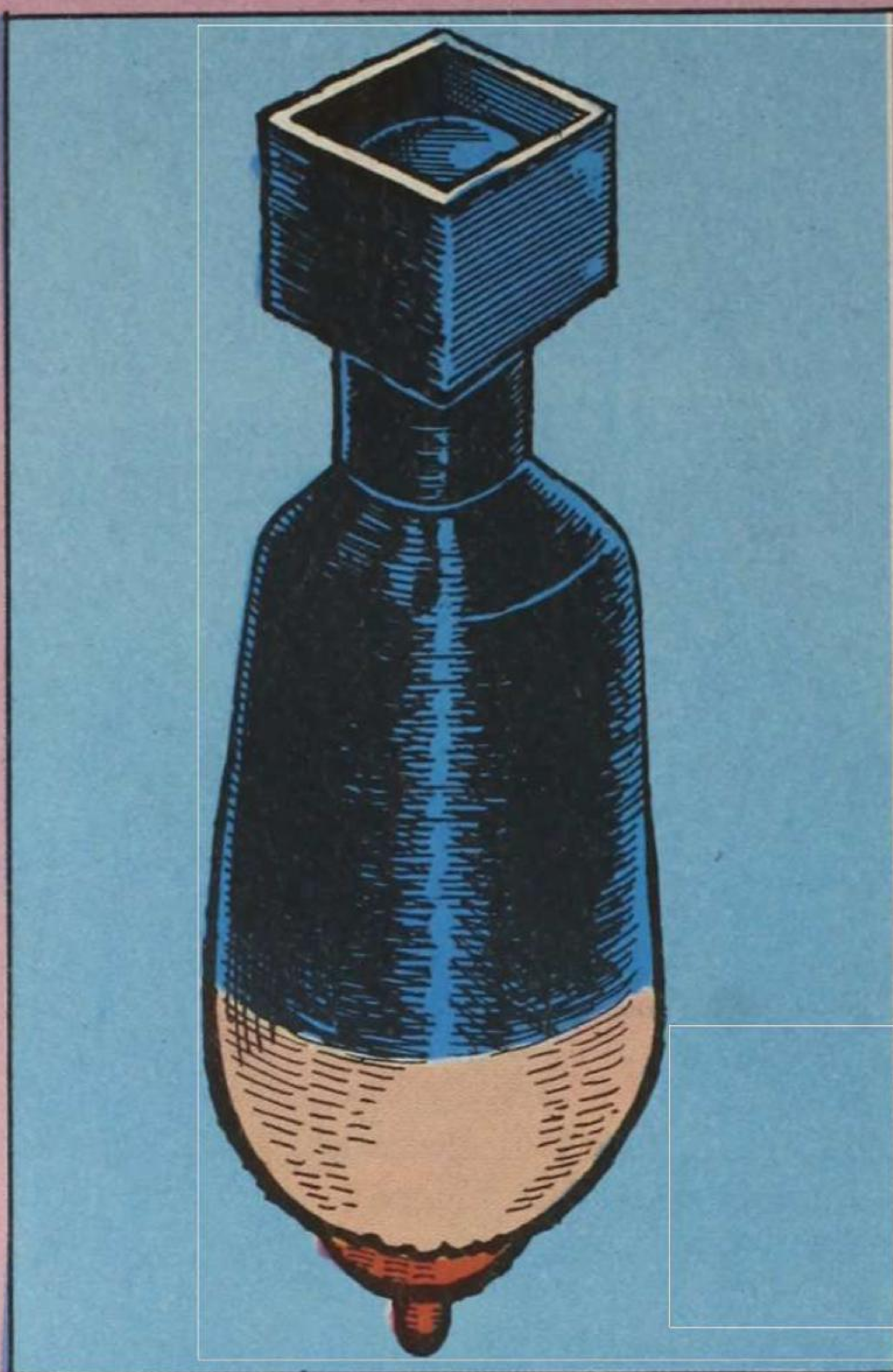
– Hol játszódik a búcsúfilm?

– A Mount Everest tetején.

– Miért éppen ott?

– Mert egy igazi színésznőnek a csúcson kell abbahagynia...

PORNÓ BOMBA HIROSIMA FELETT

– Ismered a hirosimai figurát?
– Te fizetsz, én meg lelépek!

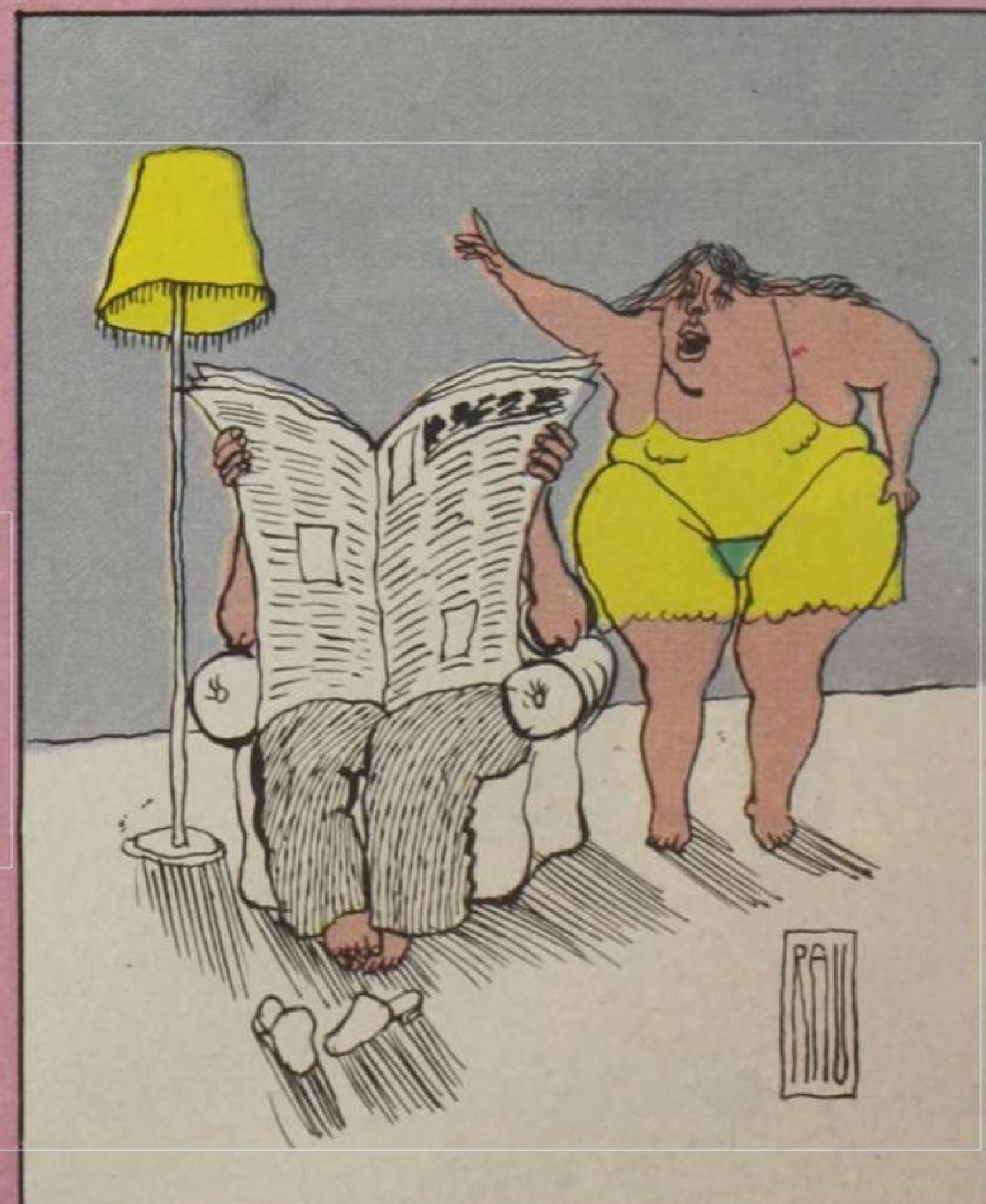
KEZDŐ SZÍNÉSZNŐ

– Kézcsókom, Pornó Oszkár vagyok!

– Nem, én nem gondoltam arra, hogy ezek a kis vacakok is akarhatnak valamit.

MEGSZÖKTEK HIROSIMÁBÓL A MAGYAR TÁNCOSLÁNYOK

– Azért mert nem vagyok hirosimai táncosnő, még lehetnek női értékeim.

KABUKI BEMUTATÓ

– Mondja, szépasszony, nem találkozhatnánk ma este?
– Kikérem magamnak, én házas vagyok!
– Nagyszerű! Én is...

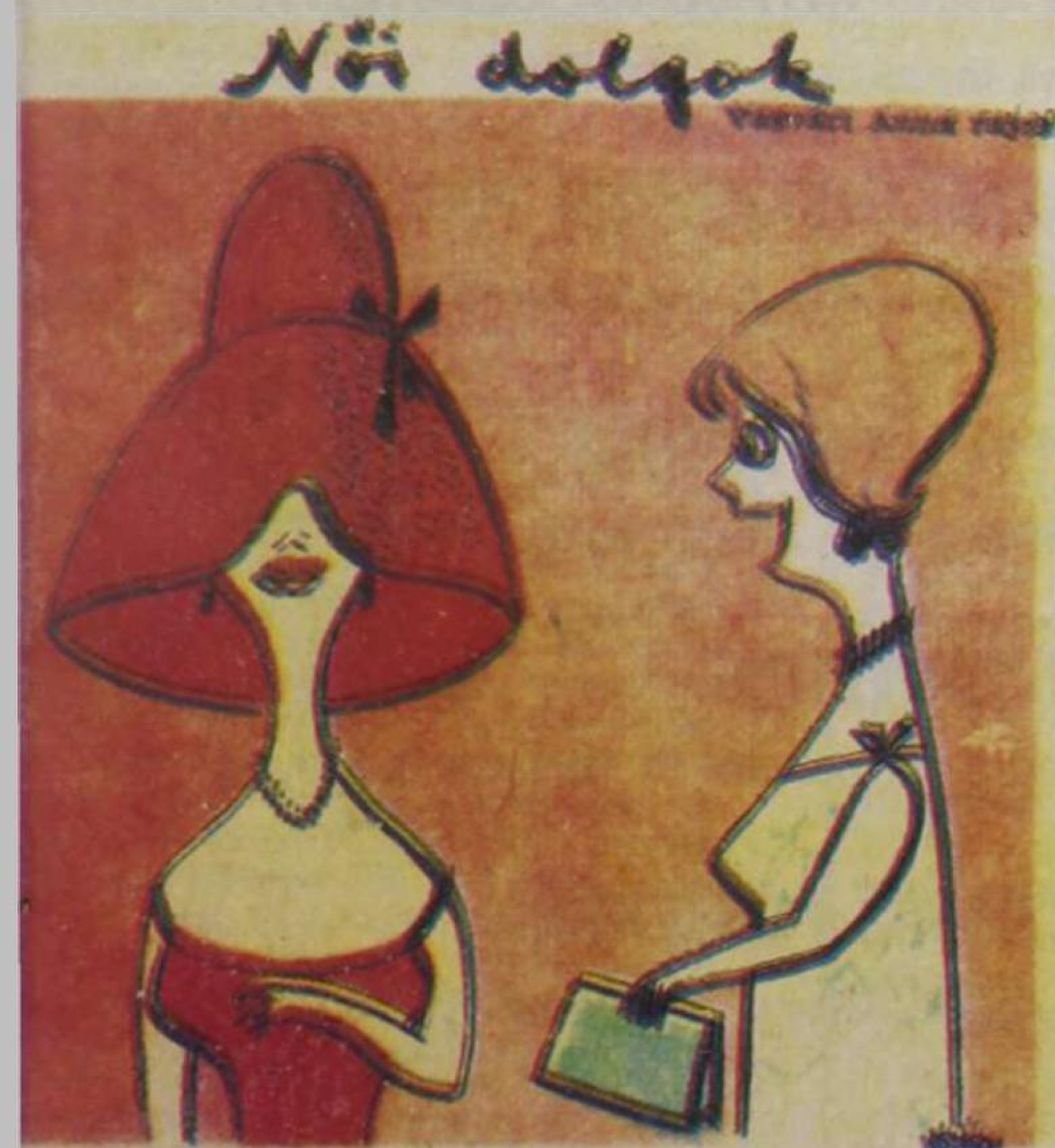

BELÜL A RÁDIÓ KAPUJÁN (1962/II.)

Friss rádiós szerződésemen még meg sem száradt a tinta, legelső teendőm az volt, hogy végighallgassam és írásban minősítsem az 1954–1961 között elhangzott vidám műsorokat, és tegyek javaslatokat archiválásra, illetve selejtezésre.

Hát én minősítettem. Törlésre ítéltem a kabaréraktár több mint kétharmadát, itt-ott engedve csak kegyeleti szempontoknak, pótolhatatlan színészhangok, érdemes szerzők esetében. Tevékenységemnek nem csupán kritikai oldala, népgazdasági kihatása is méltánylandó: az így „leürített" magnószalagokat vagy újra fölhasználták riporttekercsnek, vagy a Bizományi révén eladták, ezer méterenként hatvan forintjával.

Főkönyveimet Zantai havonta revideálta. Tanári piros ceruzájával emelte jogerőre döntéseimet, értékítéleteink, osz-

– Ha látnád, hogy milyen jól áll a kalapod!

MOLIERE: – Ne aggódjatok, gyerekek, tavaly is így kezdődött…

(A rajzokat az 1962-es Ludas Matyikból válogattuk.)

tálykülönbözőségünk ellenére, megegyeztek. Ez volt 28 életévemnek talán első felelősségteljes munkája. Ha ma 1960 előtti kabarészámokat kér, vagy kap a Kedves Hallgató a Kabarécsütörtökben, ez most is az én archívumom alapján történik.

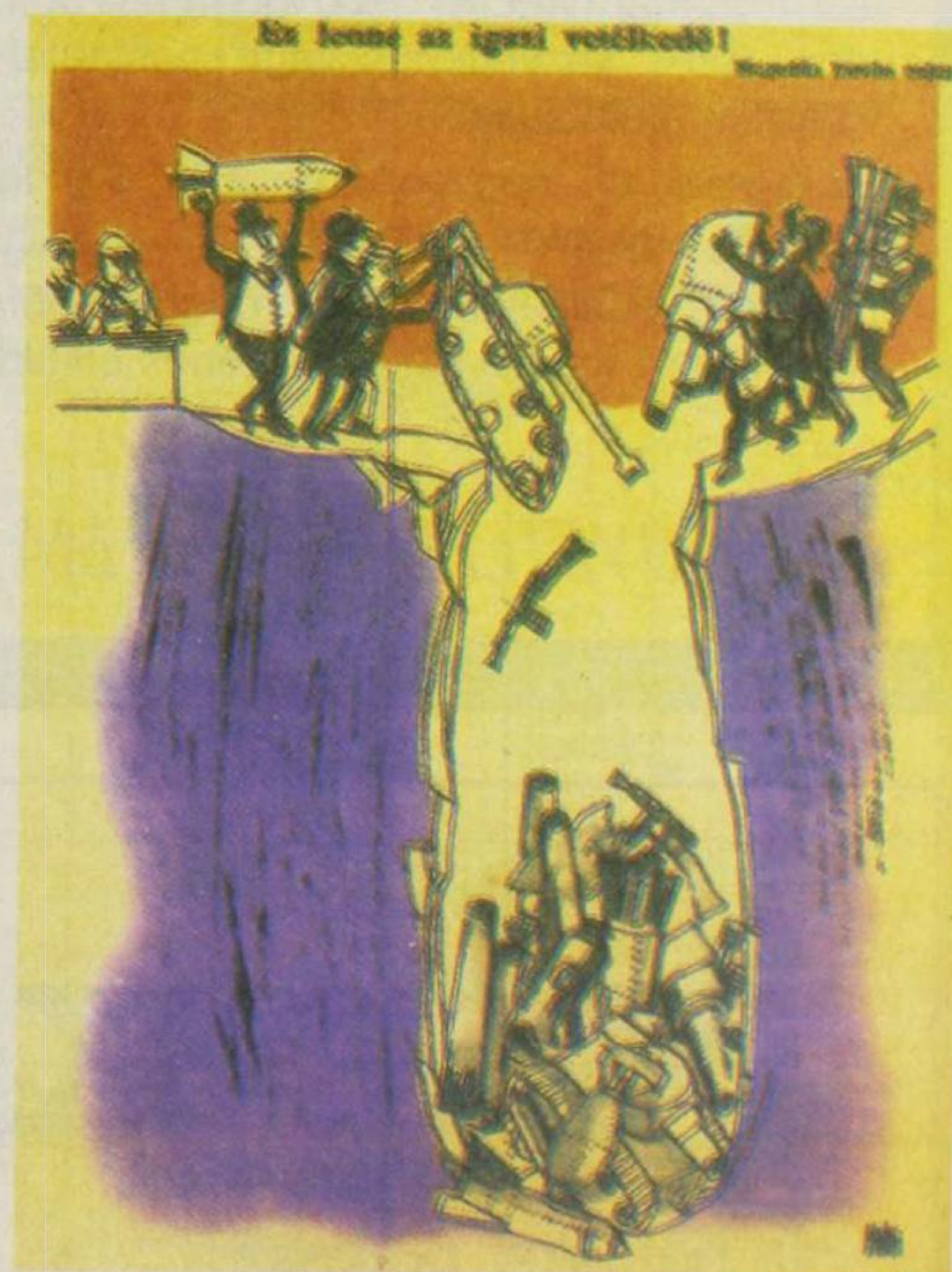
Önéletrajzot is kellett beadnom hamarosan. Habozás nélkül beleírtam egész bűnlajstromomat. Miniszteri tanácsos

– Ti is csókoljátok meg egymást!

apámat, az NSZK-ba (!) kivándorolt anyámat, nagyszüleim klerikális vonatkozásait, hitvesem kulák származását, kitelepítését, egyházi adószedést, mindent. Mint az a bizonyos állatorvosi ló, káderanyagom minden pontja beteg volt. Jelentősége ennek az epizódnak két szempontból is van. Az egyik hogy családi múltammal kapcsolatos kérdést, utalást, pláne szemrehányást, hozzám mindmáig – 1993 júniusáig – senki sem intézett. A másik, hogy velem egyidejűleg kértek életrajzot akkor igencsak ifjú kollegámtól, aki ma az egyik legrangosabb rádiós személyiség. Ő kissé megkozmetikázta a papa foglalkozását – mire két évig nem hogy státust vagy szerződést, még napi belépési engedélyt sem kapott. Tilos volt az épületbe bekukkantania!

Évekkel később, mikor a rádiókabaré csillaga legföntebb ragyogott, szerkesztőségünkben összeszámoltuk, hogy a hie-

rarchiában hány grádics van fölöttünk. Sorolom. Rovatvezető, osztályvezető, főosztályvezető, elnökhelyettes, elnök, a Központi Bizottság kulturális osztályvezetője, plusz illetékes titkára. Mind a hét funkcióban sok személycserét éltem meg 33 rádiós évem során. Ha a fölsorolt főnökök bármelyike gyáva, gyanakvó, s esetleg rosszindulatú: az egész műsortípust (és vele bennünket) egy tollvonással betilthatta volna.

Meg is volt rá minden esélyünk. 1962-ben a rádió szilveszteri kabaréját – az elsőt, amelynek készítésében tanuló szerkesztőként részt vettem –, négytagú elfogadóbizottság hallgatta le. Szirmai István, a Politikai Bizottság tagja, a KB kulturális titkára, Orbán László, az MSZMP KB tudományos és kulturális osztályának vezetője, Darvasi István, a párt agit. prop. osztályának vezetője és Aczél György, művelődési miniszterhelyettes.

Vajon közülük hányan lehettek harcos pártfogói a hibákat kipécéző rádiókabarénak?…

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem önöknél a Ludas Matyi című hetilapot ...... példányban ...... előfizetési időszakra.

....

Megrendelő neve

....

....

....

Pontos címe

Előfizethető bármely postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel utca 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással.

Előfizetési díj negyedévre: **327 Ft,** fél évre: **654 Ft,** egy évre: **1308 Ft.**

(Kedves előfizetőink! E megrendelőlapot a HELIR fenti címére szíveskedjenek elküldeni.)

A LUDAS MATYI AZ EGYETLEN LUDAS MATYI!

KIBÉDI ERVIN:

POLOSKA

Ó, poloska, poloska,
Ifjúságom és régi
Kabarétréfák szép bogara,
Hová tűntél?
Manapság legfeljebb csak
Lehallgatókészülékként
Tudnak idézni...

Keresnek: villanybojlert (120 l), az „Új Skorpió" és a „Zene tíz húrra, egy dobra" c. kazettákat, LEGO-t, paplant, plédet, ágyneműt, faliszőnyeget, kisautót, kisvonatot, elektromos mákdarálót, a Ludas Matyi példányait (1970–1980-ig), a „Pesti Izé", a „Szabad Száj", a „Borsszem Jankó" bekötött illetve egyes példányait.
Kínálnak: két darab kárpitozott fotelt, egy darab kombinált kisszekrényt, egy db ágyat, négy db széket, csecsemőmérleget, szépirodalmi és egyéb könyveket, emeletes fa víkendágyat, autó csomagtartót, egyrészes mosogatót, villanymotort (220/180 wattos), női ruhaneműt közepes termetre, téli-nyári gyermekholmit, régi plakátokat.

MAGYAR MURPHYK

SMITH METAFIZIKAI TÉTELE

Ha néhányan végre (el)ismernék a valóságot, az valóságos csoda lenne.

*

WINGER A RENDKÍVÜLIRŐL

N., a jónevű politikus felfedezte az A és B pontok között található *legrövidebb egyenest.*

*

MURPHY MAJDNEM VÍZIJÁRTASSÁGI SZABÁLYA

Hajózni muszáj, de kalóznak lenni nem kötelező!

*

MATZ-FÉLE ENERGIATAKARÉKOSSÁGI TÖRVÉNY

A legkisebb energiával járó befektetés a mellédumálás.

*

DEAL FÁTYOL-EFFEKTUSA

Ha kíváncsi vagy barátod imágójára, ültesd volán mögé.

*

ELY TÖRVÉNYE

Ahol mindenki magyaráz, ott a lárma elől megszökik a lényeg!

*

FOWLER A HAMIS PÉNZEKRŐL

Azért ha *kétezres* címletűt kapsz, légy elővigyázatos!

BECSEI MIKLÓS

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztők:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta, árusításban megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapárusainál: Magyar Posta, Bikádi Kereskedelmi és Szolgáltató Bt, Enyedi Könyv- és Lapterjesztő Bt, Extra Hír Kft., Futár Bt, Passz GMK, RH+Bt, R. Pressz Hírlap- és Könyvterjesztő Kft.

Előfizetési díj negyedévre 327 Ft, fél évre 654 Ft, egy évre 1308 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/25-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles. **Brazília:** Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 00 Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

Komlós Vilmos, az eredeti Hacsek és Sajó páros Sajója, fiatal éveiben bonviván volt. Egyik első főszerepében Offenbachot játszotta. Édesapja megnézte az előadást, nagyon büszke volt a fiára. Olyannyira, hogy a szünetben nem állta meg, hogy be ne mutatkozzon a körülötte ülőknek. Felpattant székéről, és kezét nyújtva, mindenkinek lelkesen mondta:

– ...(Szavait a számozott sorokban idézzük.)

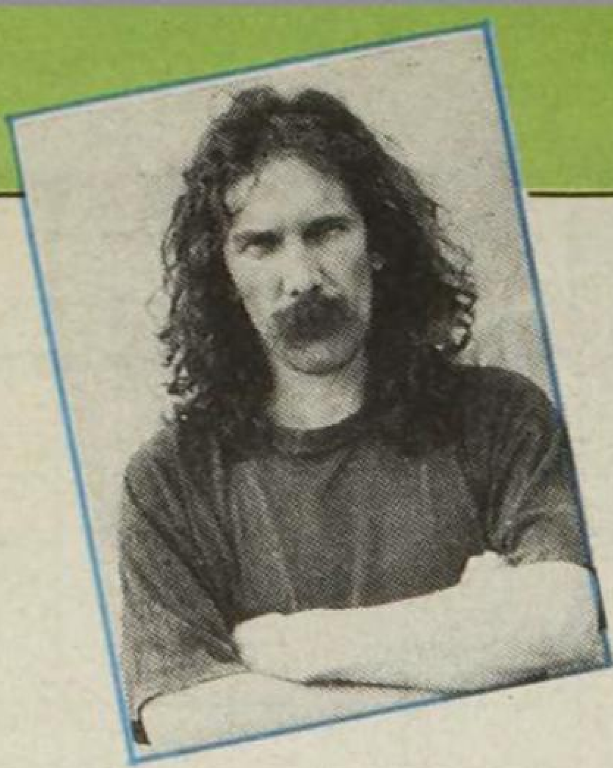
A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.

Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977

Beküldési határidő: június 30.

- ...ZÖLD (FEKETÉS ÁRNYALATÚ ZÖLD)
- (2)
- NOBEL-DÍJAS INDIAI FIZIKUS
- MOSDÓTÁLAK
- KÖZSÉG BAJÁNÁL
- SETTENKEDIK
- NAGYVÁRAD
- HÁBORGATÓ
- MOGORVÁN
- ELEKTR. KAPACITÁS EGYSÉGE
- VÁRATLANUL A KEZÉRE ÜT
- ÖSSZEVISSZA FON!
- ... IPSO (ÖNMAGÁTÓL)
- INDIUM
- PEDAGÓGUS TESZI
- (1)
- KIKELET
- FORMÁSAN HÚSOS
- ... TURNER (CNN-FŐNÖK)
- ATTILA BECEALAKJA
- ALBÁNIA NAGY FOLYÓJA
- ÁMBÁR
- DÍJAT ODAÍTÉL
- LAOSZ RÉSZE!
- LOVAGI VIADAL
- ORLÉANS FOLYÓJA
- EGYETEMI SZERVEZETI EGYSÉG
- ANNO
- ÉSZAK-AMERIKAIAK
- IDŐJÓS BÉKA
- LEVELET KÜLDŐ
- NIGÉRIAIAK
- UGYANIS (RÖV.)
- AKCIÓ RÉSZE!
- SÍRVA...A MAGYAR
- A SZÁVÁBA ÖMLIK
- KAPASZKODÓ
- MISKOLCI HEGY
- INDULATSZÓ
- MINTÁS PÁROS BETŰI
- MAGAM
- FIATAL SPORTOLÓ
- ...-BÁMUL
- TOYOTA -MÁRKA
- ...-HAVAT
- BEFEJEZŐ
- KOCKA "TALPA"
- AZONOS BETŰK
- ELEK!
- FRANCIA VÁROS
- PL. A BIKAVÉR
- FÉL LEVA!
- ZILAH MÁSIK NEVE
- VÁRATLANUL ÉR
- TEREMTŐ
- ... TÖLZ
- HORVÁTH ... (SZÍNÉSZNŐ)
- NAGYOT MONDÓ
- ÁLOMBA RINGATÓ ÉNEK
- BOAVÉG!
- ANGOLSZÁSZ TÉRFOG. EGYSÉG
- KERTI CSEMEGE
- ELŐTAG (LÉGI-)
- ZEUSZ KEDVESE, ARGOSZ ŐRIZTE
- ITTRIUM, FOSZFOR ÉS KÁLIUM
- NEM KERGET ... (VAN IDŐNK)
- KATONASÁG
- KÖZP. ÉGITEST
- NYELVRÉSZ!
- ... WIDERBERG
- ... ÉS JANG
- DECIBEL (RÖV.)
- AZ UTCÁRA
- DETTO (RÖV.)
- VÍZILABDÁZÓ
- KEDVELT DIVATLAP
- LITER
- SIC ITUR ... ASTRA
- SIKERES FORD-MODELL VOLT
- KIT-... (CSOKOLÁDÉMÁRKANÉV)
- VOLKSWAGEN VÁROSI AUTÓ
- JOBBKÖZÉP!
- KÓRHÁZI ALKALMAZOTT

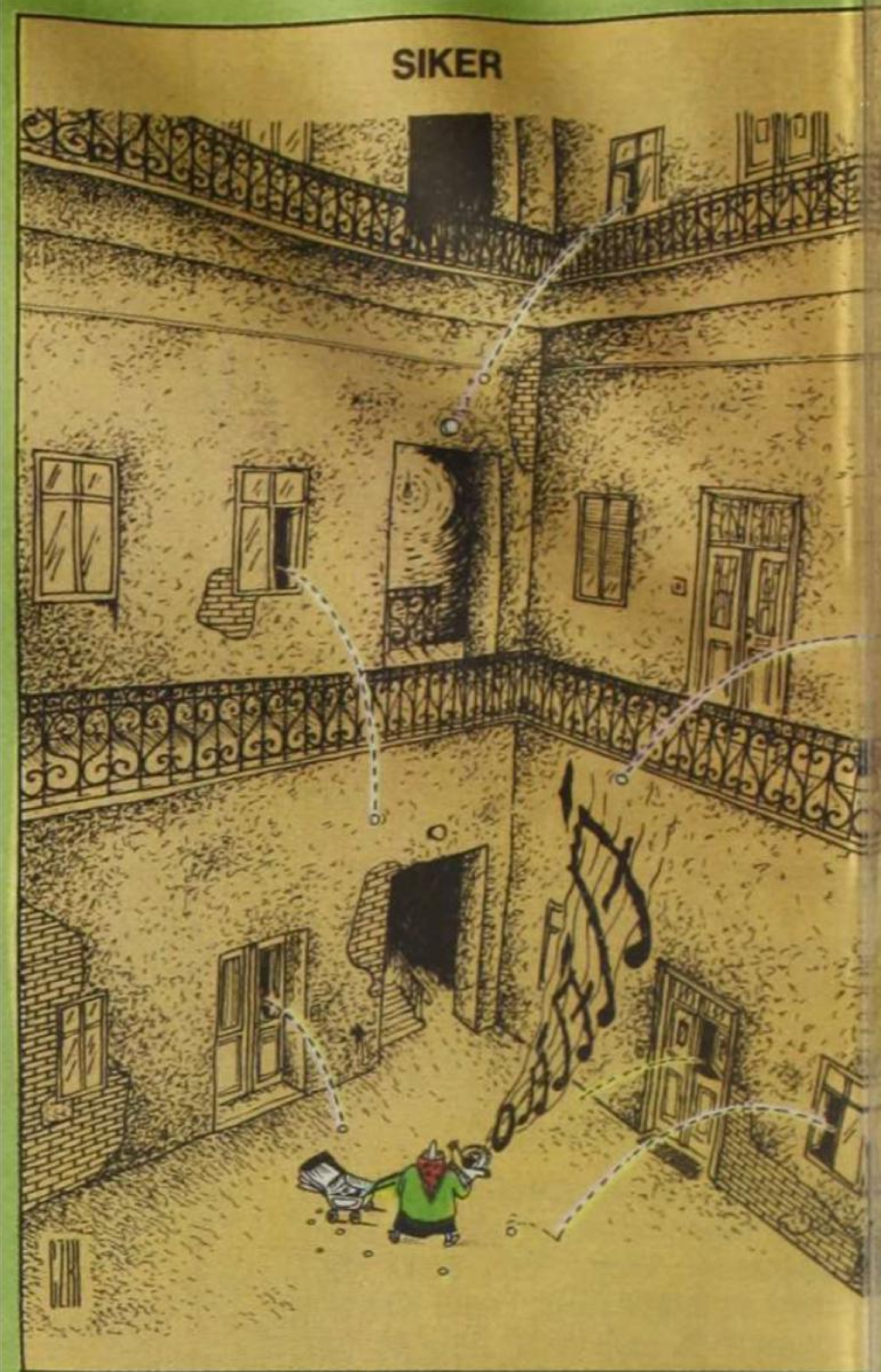
A 22. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:
„Mondja, aranyoskám, maga már rendező, vagy még csak főrendező?"
Dedikált könyvet nyertek:
Szatmári Sándorné, 1106 Budapest
Mészáros Róza, 3070 Bátonyterenye
Kardos Gyula, 1082 Budapest
Szabó József, 2340 Kiskunlacháza
Kiss Ferenc, 2030 Érd
Porempovics József, 3994 Pálháza
Pugyil Márta, 1205 Budapest
Hegóczki Júlianna, 2370 Dabas
Szell Júlia, 6722 Szeged
Pintérné, Szabados Éva, 2364 Ócsa
A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre!

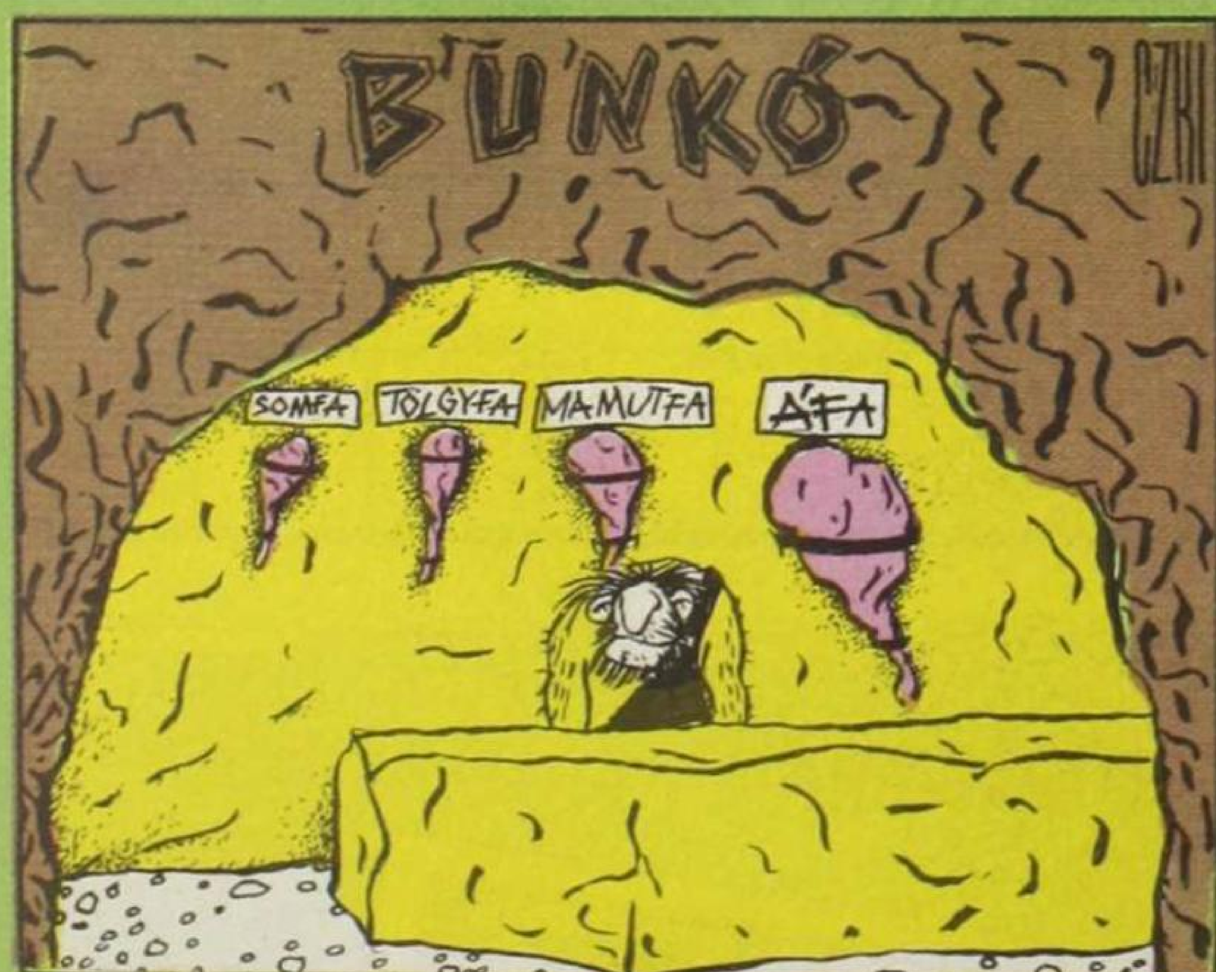
A Ludas Matyi külső munkatársát, LEHOCZKI KÁROLY rajzművészt a belgiumi Knokke-Heistben megrendezett 32. Nemzetközi Karikatúra Fesztivál zsűrije a „Knack's cartoon award '93" elnevezésű különdíjjal jutalmazta.

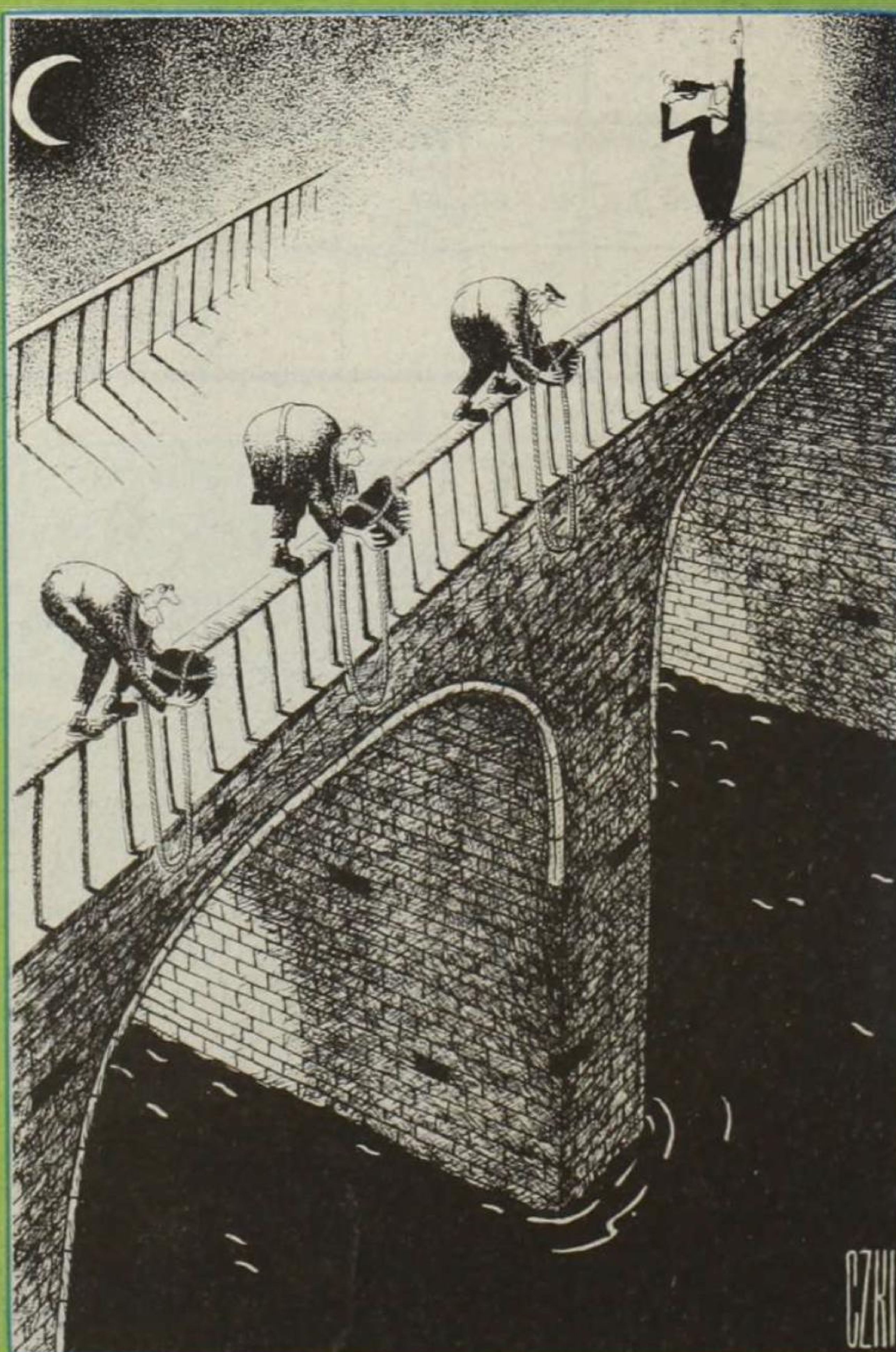
Kedves CZKI, gratulálunk!

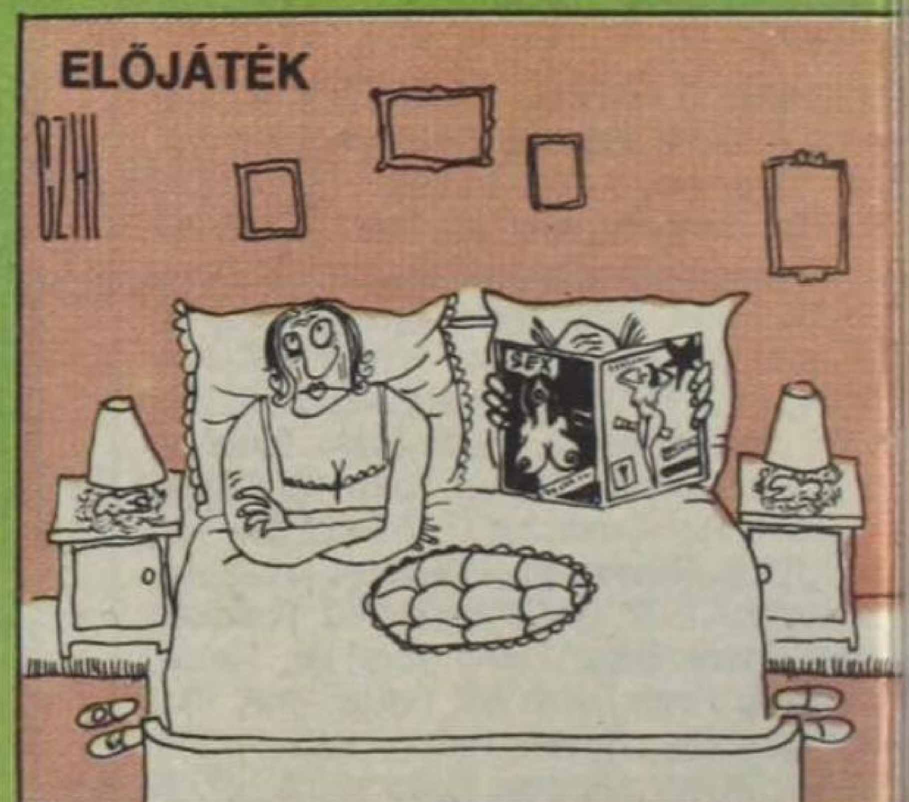

A DÍJAZOTT MŰ

– És arra még tetszik emlékezni, tanár úr, mikor két hatalmas pofont adott nekem elsőben?

– Nálam mindig itt az útlevél, öregem, hogy bármikor megpattanhassak, ha rosszabbra fordul a helyzet.